

*meaux, Directeur des Postes et
de la Cochinchine.
Hommage respectueux de l'auteur.
Paulus Góa*
DEUXIÈME ÉDITION

CÂU HÁT GÓP
RECUEIL DE CHANSONS POPULAIRES

PAR

HUỠNH-TÌNH PAULUS GÓA

Chevalier de la Légion d'Honneur, Officier d'Académie

ĐỘC-PHŨ-SŨ

(TOUS DROITS RÉSERVÉS)

SAIGON

IMPRIMERIE COMMERCIALE MÉNARD & LEGROS

1901

CÂU HÁT ANNAM

Trái xem ca vịnh xưa sau, tự nhiên cảm phát biết bao nhiêu tình. Lạ chi nữ tú nam thanh, nhiều lời ong bướm đổ dành trăng hoa. Trọng vì đạo chừa nghĩa cha, những đờn thán vẫn cũng là tự nhiên: Chữ rằng phong nguyệt vô biên, vợ chồng tơ tóc như duyên thắm thắm. Quốc phong xưa có mười lăm, tục điều mới góp mười trăm câu ngoài. Kính thanh Vi trước rẽ hai, nói điều vớ rần, mượn nài khen chê.

- 1 Đạo chơi quán Sở lầu Tề, hữu duyên thiên lý ngộ ai dè gặp em.
- 2 Đồi ta như lửa mới nhen, như trăng mới mọc như đèn mới khêu.
- 3 Chuông già đồng điều chuông kêu, anh già lời nói em xiêu tâm lòng.
- 4 Trai khôn tìm vợ chợ đông, gái khôn tìm chồng giữa đám ba quân.
- 5 Tay bưng đĩa muối chằm gừng, gừng cay muối mặn xin đừng bỏ nhau.
- 6 Chim quỳên ăn trái ổi tàu, thương nhau bắt lộn khó giàu làm chi.
- 7 Chữ rằng: chi tử vu qui, làm thân con gái phải đi theo chồng.
- 8 Rau răm dật cứng khó trồng, dầu thương cho lắm cũng chóng người ta.
- 9 Một mình lo bầy lo ba, lo cau trĩ muộn lo già hết duyên.
- 10 Chẳng về thiệp ở sao yên, chẳng thả ta trảy một thuyền cùng nhau.
- 11 Nào khi anh ôm anh đau, tay bưng chén thuốc vả dầu cho anh.
- 12 Bây giờ anh mạnh anh lành, anh tham chôn khác anh đành bỏ em.
- 13 Vai mang bầu rượu chiềc nem, mòng say quên hết lời em dặn dò.
- 14 Thương trò may áo cho trò, thiếu đình thiếu vật thiếu hồ thiếu bầu.
- 15 Chẳng thương thời nói thườ đầu, làm chi lằng lú nửa chầu lại thôi.
- 16 Nước còn quên cát làm doi, phương chi ta chẳng tài bối lầy nhau.
- 17 Lu ly nửa nước nửa dầu, nửa thương cha mẹ nửa sáu căn dươn.
- 18 Ra về thầy kiềng thêm thương, nhành mai ủ dột vách tường nhện giăng.
- 19 Ngồi buồn vọc nước giốn trăng, nước sao trăng lặn biết rằng cùng ai.
- 20 Lưỡi mém sắc tợ gươm mài, đã phân khí huyết lại hoai con thơ.
- 21 Nào khi gánh nặng anh chờ, qua trường anh đợi bây giờ nghe ai.
- 22 Qua trường anh đập lầy gai, anh ngồi anh lè nào ai mượn chờ.
- 23 Thiệp than thân thiệp còn thơ, lầy chồng xa xứ bỏ vợ một mình.
- 24 Bây giờ năn nỉ ai bình, lá lay vì bối tại mình thườ xưa.
- 25 Cơ hàn ngày nắng đêm mưa, người thương thương trả người đưa đưa người.
- 26 Gấm trong thề sự nực c rời, một con cá lợi nhiều người buông câu.
- 27 Bối thương nên chác lầy sáu, không nhưng ai dám đá dấu móng tay.
- 28 Chiếu chiếu én liệng diều bay, bằng khoáng nhớ bạn bạn rày nhớ ai.
- 29 Chiếu chiếu lại chớ chiếu chiếu, nhớ người áo trắng khăn diều vát vai.
- 30 Trách ai ăn siêm bỏ tai, làm cho thiệp chịu trần ai một mình.
- 31 Đèo ngang san thủy hữu tình, con chim kia lột ỏ, con cá nọ mang kính, xinh đã nên xinh.

- 32 Lọ bắt hành bắt đảo, chung bắt đả bắt minh, sương sa lụy nhỏ dấm
minh, đèn nay mới biết sự tình đục trong.
- 33 Thương chống phải lụy cùng chống, đắng cay phải chịu mặn nồng
phải theo.
- 34 Lên non thiệp cũng lên theo, tay vịn chơn trèo hái trái nuôi nhau.
- 35 Biều về nhán với ông cầu, cá ăn thì giết để lâu mất mối.
- 36 Vì dẫu tình bậu muốn thôi, bậu gieo tiêng dữ cho rơi bậu ra.
- 37 Lãng xăng trên nguyệt dưới hoa, nhiều nơi cho rặng không nhà gởi thân.
- 38 Đỏ vàng đây cũng kim ngân, đỏ đặng mười phần đây chín có dư.
- 39 Khuyên chàng đọc sách ngâm thơ, dẫu hao thiệp chịu đèn lờ thiệp khêu.
- 40 Vắng nghe con chim vịt kêu chiếu, bưng khuâng nhớ bạn chín chiu
ruột đau.
- 41 Anh ngồi bực lờ anh cầu, khen ai khéo mách cá sấu không ăn.
- 42 Bắt tay giao mặt dặn rằng : đó đây xin nhớ đạo hằng thuở xưa.
- 43 Ngó lên trăng tỏ sao thưa, từ nan tại bậu qua chưa tiêng gì.
- 44 Khúc sông chật hẹp khôn tùy, lo cho thân bậu sá gì thân qua.
- 45 Phận bèo bao quản nước sa, linh đình đâu nữa cũng là linh đình.
- 46 Nhớ lời nguyên ước ba sinh, xa xuôi ai có thấu tình chăng ai.
- 47 Sao hôm chờ đợi sao mai, trách lòng sao vượt thương ai bằng chừng.
- 48 Ngó lên mây bạc chín tầng, thầy bầy chim lạ nửa mừng nửa lo.
- 49 Khuyên chàng học lấy chữ nho, chín trăng em đợi mười thu em chờ.
- 50 Ngồi buồn tơ tưởng tơ tơ, chiêm bao thầy bậu dậy rờ chiều không.
- 51 Khát nước cấm gáo mà trông, anh về viếng mẹ biệt mông xa chừng.
- 52 Bước đi ba bước lại ngừng, tuổi em còn bé xin đừng nguyệt hoa.
- 53 Chàng lo thân bậu với qua, lo chút mẹ già dẫu bạc tuổi cao.
- 54 Ghe lui thì bậu nhỏ sào, anh còn bịn rịn nước nào anh lui.
- 55 Ngược ngược anh bỏ sào xuôi, khúc sông quanh vắng có người sấu riêng.
- 56 Đêm khuya anh khảy cái tam huyền, huyền kêu mây bực dạ phiến
bầy nhiều.
- 57 Nắng niu cho đáng nắng niu, cho đáng sức chịu kéo ồng công danh.
- 58 Bao giờ cho sóng bỏ gành, cù lao bỏ biển thì anh bỏ nắng.
- 59 Thiệp là dòng đời con quan, thiệp chưa tắng chịu cơ hàn nắng mưa.
- 60 Tới đây đây vẫn gàu thưa, hỏi người cô cụ giếng xưa ai đào.
- 61 Cây lê cây lựu cây đào, ba cây anh cũng muốn rào cả ba.
- 62 Canh một thợ than vào ra, chờ trăng trăng lặn chờ hoa hoa tàn.
- 63 Canh hai thập ngọn đèn loan, chờ người quân tử thờ than vài lời.
- 64 Canh ba đương nói đương cười, còn hai canh nữa một người một phương.
- 65 Canh tư cắt bút thể nguyên, khứ lại miệng bạch cho tuyền thì chung.
- 66 Canh năm cờ phật trông rung, anh gá tiêng cùng bậu chớ nghe ai.
- 67 Vội chi liễu ép hoa nài, còn thân còn một đến bởi có khi.
- 68 Phú quý đa hơn hội, bán cùng thân thích ly, bởi anh nghèo nên
chịu chữ ngu si, phải chi anh có của hiem gì nơi thương.

- 69 Chỉ diều ai khéo vắn vương, một người một xứ mà thương nhau đời.
 70 Cây người giả sứ trao lời, đôi đũa ta sum hiệp, ơn người ta tạ ơn.
 71 Chối tiên quét sạch sàn đơn, đấu cho chín giận mười hờn cũng khuấy.
 72 Nền rừng há để một cây, muốn cho có đó cùng đây sum vầy.
 73 Trăng lu vì bối đám mây, đôi ta cách trở vì đây tơ hồng.
 74 Trách trời sao vội mưa đông, trách em sao vội lầy chống bỏ anh.
 75 Trách lòng quân tử bia danh, chơi hoa rồi lại bề hành bán rao.
 76 Trách ông tơ cùng bà nguyệt lão, xe dây vào lại đào dầy ra.
 77 Muốn lên non tìm con chim lạ, chồn thị thiếng chim chạ thiêu chi.
 78 Mang bầu chịu tiếng thị phi, bầu không có rượu lỵ bì những say.
 79 Chẳng tham bó lúa anh đầy, tham ba hàng chữ cho tà thê gian.
 80 Chim khôn kêu tiếng rảnh rang, người khôn nói tiếng dịu dàng dễ nghe.
 81 Chim khôn tránh bày tránh dò, người khôn tránh kẻ hổ đồ mới khôn.
 82 Bậu không sao thê gian đồn, bản treo giữa chợ bậu còn kêu oan.
 83 Dấu hèn cũng ngựa nhà quan, kiếu khâu rách nát hương nhan hãy còn.
 84 Nước chảy cho đá lặn tròn, giận thì nói vậy bụng còn thương em.
 85 Lối căn duyên như đờn lối nhịp, biết bao giờ cho hiệp phụng loan.
 86 Cắm cán mà đi mua vàng, gặp em giữa đường biết liệu làm sao.
 87 Có chà cá mới ở ao, có em anh mới ra vào chồn ni.
 88 Tam tòng sách hãy còn ghi, bé nương cha mẹ lớn thì theo anh.
 89 Đem em mà bỏ dưới gành, kéo neo mà chạy sao đành chú lái ôi !
 90 Dao vàng cắt ruột máu rơi, ruột đau chưa mấy bằng lời em than,
 91 Trách lòng cha mẹ vụng toan, bóng búp chẳng bán để tàn ai mua.
 92 Phụng đua sè sè cũng đua, chim kêu trước ngõ sau chùa, kiếm nơi
 thiếng thị, quẻ mùa thiêu chi.
 93 Chẳng chùi để vấy lu li, chùi ra tỏ rạng thua gì thủy tinh.
 94 Nghiêng vai giả bạn tách mình, rưng rưng nước mắt, chung tình chia hai.
 95 Mặc tình ai để ép ai, muốn ăn trứng nhận bang mai phải lòn.
 96 Hang mai anh cũng muốn lòn, sợ e trứng nhận hãy còn vỏ không.
 97 Trách lòng hờ hững bày lòng, lửa hương chốc để lạnh lòng bày lâu.
 98 Ra về lụy ứa thâm bìu, nỗi thương chưa dứt nỗi sầu lại vương.
 99 Vì đầu tình chẳng yêu đang, xin đưa thiệp xuống đó ngang thiệp về.
 100 Bậu với qua như thủy hối đông hải, nguyệt lặn tây củ bắt dĩ kiên lai.
 101 Bậu với qua như khi ngồi trên bãi, chuốt găm tay củi kiên cần lổ tai.
 102 Kể từ bạn với trước mai, xuân qua hè lại đã vài ba năm.
 103 Cóc kêu dưới vũng tre ngậm, thoi thoi nó đã âm thâm với nhau.
 104 Ché sông mà uống nước bầu, ché đây lầy đó có giàu hơn ai.
 105 Nằm bên tử thuốc than dài, anh đau bệnh nặng biết bài thuốc chi.
 106 Rèn lòng vàng đá tri tri, đấu ai thay bạc đổi chì mặc ai.
 107 Trăm năm ai chớ bỏ ai, chì thêu nên phụng sắt mài nên kim.
 108 Tay cầm cái kéo cây kim, vai mang đượng lụa đi tìm thợ may.
 109 Bồn mùa hoa cúc nở xây, để cho trời định duyên nấy về đâu.

- 110 Niềm tây những mảng lo âu, vắng nghe trông diêm trên lầu trở canh.
 111 Già dô mua khê bán chanh, già đi đòi nợ thăm anh kéo buôn.
 112 Đại vi dài vi các, tiểu vi đông vi lương, anh chẳng tham rộng ruộng
 lớn vườn, tham vi nhơn ngãi, cang thường mà thôi.
 113 Trắng da vì bõ phân giới, đen da vì bõ em ngồi chợ trưa.
 114 Trắng da là dĩ anh ôi! đen da thật vợ ở đời với anh.
 115 Trăm năm thành lờ anh bõ thành, giậu nghiêng anh sửa giậu bôn
 hành tại em.
 116 Có trắng nên mới phụ đèn, dặng nơi sang trượng phụ phản nghĩa xưa.
 117 Còn duyên kẻ đón người đưa, hết duyên đi sớm về trưa một mình.
 118 Bao giờ cho mờ xa đình, hạc xa hương án chung tình mới xa.
 119 Bậu nói với qua bậu không lang chạ, qua bắt dặng bậu rồi, đánh dạ
 bậu chưa.
 120 Chanh chua thì khê cũng chua, chanh bán có mùa khê bán tư niên.
 121 No nao gặp chôn sĩ hiển, vậy duyên kết bạn kéo phiến mây châu.
 122 Đi đâu bỏ quạt loan châu, bỏ thương bỏ nhớ bỏ sầu cho em.
 123 Ở đời chi tốt bằng sen, quan yếu dân chuộng rã bèn cũng hư.
 124 Ngó lên đàng tóc em rẽ tư, tại bụng em từ chẳng phải tại anh.
 125 Thân em như thê trái chanh, lác lẻo trên nhánh nhiều kẻ ước mơ.
 126 Anh ngồi thuyền ngự cao cờ, xin anh đoái thiệp dặng nhờ tâm thân.
 127 Thân em như lợn nhang trần, mẹ cha chẳng có muôn phần cậy anh.
 128 Ví dẫu chi thoát tơ mảnh, khéo câu thì dặng cá kinh biên đồng.
 129 Ngó ra ngoài biển minh mông, thầy chiếc thuyền rồng cật mái chèo đua.
 130 Hãy cho bến chi câu cua, dẫu ai câu trạnh câu rùa mạc ai.
 131 Riêng than dật rộng trời dài, thà cho ai phụ phụ ai bao đành.
 132 Luơng dươn do túc đề, giai ngẫu tự thiên thành, vì con trắng kia
 chỉ rồi tơ mảnh, chẳng nên chóng vợ, cũng thành đệ huynh.
 133 Nhứt nguyệt tuy minh, nan chiêu phúc bốn chi hạ, dẫu biết em còn
 một dạ như xưa.
 134 Bậu có chóng chưa bậu thừa cho thiệt, kéo đề anh lăm tội nghiệp
 ở em.
 135 Bậu với qua duyên đà thậm bén, biết cha mẹ nàng chọn kén nơi nao.
 136 Cam sành đã dượt bờ ao, tưởng không anh hái có rào thì thôi.
 137 Cam sành chẻ đắng chẻ hôi, hồng rim chẻ lạt cháo bõ khen ngon.
 138 Cục đá lăn nghiêng lăn ngửa, khen ai khéo sửa cục đá lăn tròn,
 giận thì anh nói vậy, dạ còn thương nhau.
 139 Ra về trắng đã đứng đầu, vắng nghe chó sủa, trên lầu diêm ba.
 140 Mười phần thương mẹ ở nhà, chín phần thương bậu còn là ngày thơ.
 141 Cùng nhau kết tóc xe tơ, trăm năm thiệp cũng đợi chờ mà thôi.
 142 Ở hồ bình tích bề rồi, chén chung lỡ bộ bậu ngồi sao yên.
 143 Cu cu mà đổ cửa quỳn, lầy chóng chưa mãn ba niên lại về.
 144 Anh ngồi trước mũi ghe lè, chớ chi em dặng ngồi kế một bên.

- 145 Anh mong chuột nả lau tên, nhận đậu chẳng bền công uổng danh hư.
 146 Chẳng chào thì bĩ trượng phu, chào thì gãy oán gãy thù cho em.
 147 Đàng trượng phu đừng thù mới đáng, đàng anh hùng đừng oán mới nên.
 148 Xa xuôi chẳng dặng cần quờn, dễ dầy với đó giận hờn chi nhau.
 149 Thôi thôi quán tía xuống màu, dầy lưng mua chịu khoe giàu với ai.
 150 Bậu buồn bán nuôi ai, bậu dầm sương phấn mại, bậu buồn bán nuôi mẹ già, nào nại tắc công.
 151 Châu sa nước mắt rờn rờn, thâu thiên thâu địa, thâu lòng em chẳng.
 152 Ra đi anh có dặn rằng : nơi hơn em lạy nơi bưng đợ anh.
 153 Tay phân tay bao nở, ruột cắt ruột bao dành lời bẻ nọc biển nọc xanh, anh ở sao cho trọn đạo quân thần, thì em mới bán bao thân gởi mình.
 154 Vì dẫu tình chẳng đoái tình, nhánh trâm kia gãy thì bình nọ rơi.
 155 Cô hương chàng đã phản hối, em về thành nội ngùi ngùi nhớ thương.
 156 Thương hỡi thương, gương trường anh chẳng sợ, nhọn như giáo ba ngù, cần nợ phải theo.
 157 Anh ngồi phẩn thủ trông treo, miệng kêu ghe ghé chơn treo xuống thang
 158 Trách ai vội tháo xuôi vang, ngãi nhọn trôi hết thệp chàng xa nhau
 159 Lu ly nửa nước nửa dẫu, nửa lo phận bạc nửa sáu duyên đơn.
 160 Ham chơi bỗng đứt dây đờn, anh thật ngón một tiếng con bạn hờn trăm năm.
 161 Đã nguyên hai chữ đồng tâm, càng dầy nghĩa cũ càng thâm ân tình.
 162 Chuôi cây mình chuôi đồng trinh, chuôi ở một mình sao chuôi có con.
 163 Ngồi lên mây trắng trăng tròn, qua đây bậu đó bậu còn khen chê.
 164 Ba phen lên ngựa mà về, cấm cương kéo lại xin để cầu thơ.
 165 Cầu thơ có bốn cầu thơ, cầu đợ cầu chờ cầu nhớ cầu thương.
 166 Tới đây bợ nợ giữa đường, muôn phần nhưn ngãi ngõ ngang khó phân.
 167 Thương cha thương mẹ có phần, thương em chín lượng mười phần có dư.
 168 Còn duyên nón cụ quai tơ, hết duyên nón xoáy quai dứa cũng xong.
 169 Còn duyên đóng cửa kén chồng, hết duyên bán quán ngồi trông bộ hành.
 170 Chẳng qua duyên nợ trời sanh, tham vì nhưn nghĩa lợi danh chẳng màng.
 171 Sáng trăng trái chiếu hai hàng, cho anh đọc sách cho nàng quây tơ.
 172 Quây tơ thì giữ môi tơ, dẫu năm bảy môi cũng chờ môi yên.
 173 Bậu thầy qua diệp lác có một hai chút lác bậu phiến, một vảy một tiền nhâm lác mười quan.
 174 Thủ-thiền Thủ-đức, Bên-lức Thủ-đoàn, anh phải lòng nàng tại thủ Chiền-sai.
 175 Trời sinh cây cứng lá dai, gió day mặc gió chịu ai không chịu.
 176 Nhứt ngón thuyết quá tứ mã nan truy, rần đi còn dầm rống nằm thầy dạng, em nở bụng nào đành đoạn bỏ anh.

- 177 Văn kỳ thỉnh bất kiên kỳ hình, mặt chưa thấy mặt mà tình đã thương.
 178 Già chàng cho thiệp hối hương, kéo cha mẹ thiệp trăm đường ai bi.
 179 Chim bay về núi ăn chi, mên cây mên rễ mà đi sao đành.
 180 Rượu ngon bất luận ve sành, rách mà khéo vá hơn lành vụng may.
 181 Rộng đồng mặc sức chim bay, biển hồ lai láng cá bầy đua bơi.
 182 Bao giờ cho dựng thành thoi, tay bưng chén cúc miệng mời phu quân.
 183 Linh đình chiếc bá giữa dòng, sóng xao gió tạt biết hòng về đâu.
 184 Chim loan chim phụng đi đâu, để cho chim cú đổ đầu nhành mai.
 185 Anh tưởng giếng sâu anh nôi sợi dây dài, hay đâu giếng cạn anh tiếc hoài sợi dây.
 186 Ngó lên tổ nễ châu mày, mắng lo sự khó quên ngày muối dưa.
 187 Bể lãng quai màu nón bầu cộc chèo đà, thân anh lao khổ em đã thấy chưa.
 188 Con đồ bậu chớ nghi ngờ, bậu đưa khách bậu qua chớ bạn qua.
 189 Đạo chơi quán cũng như nhà, lều tranh có nghĩa hơn tòa ngói tô.
 190 Đại mộc lưu giang bất đắc hối cò, cây cả trời sông không mong trở lại, một mai anh có xa nàng, thiên sò sử nhiên.
 191 Đất lãng quyên tự nhiên cò mộc, anh mắng lo nghèo bạn ngọc có đôi.
 192 Biết thuở nao cho vấy bạn ngọc, kéo đêm năm trăn trọn gói loan.
 193 Chim kêu vượn hú đá doan, đóng hồ nhật thúc anh toan lẽ nào.
 194 Mắng coi ong bướm vườn đào, mắng coi lê lựu quên chào bạn xưa.
 195 Đàng xa nhưn ngãi nào xa, đi đâu anh cũng ghé nhà, trước thăm phụ mẫu sau là viếng em.
 196 Bao giờ đá nổi vòng chim, muối chua chanh mặn mới tìm dựng em.
 197 Làm trai giữ trọn ba giếng, thảo cha ngay chúa vợ hiền chớ vong.
 198 Chịu oan một tiếng có chống, vắng vẻ loan phòng có cũng như không.
 199 Chim quyên ăn trái nhãn lồng, cá thia quen chậu vợ chống quen hơi.
 200 Nói ra sợ chị em cười, thân tôi ở góa đã mười mặt con.
 201 Trường là yêm đồ còn son, ai hay yêm đồ có con một bấy.
 202 Ví dầu bậu đó qua đây, chẳng cho qua lại một giấy giải buồn.
 203 Trăng rằm mười sáu dúc chuông, ai cấm con nguyệt thì buồng nó vé.
 204 Dầu anh lạc Sở qua Tế, trăm năm anh cũng lộn vé cùng em.
 205 Bán buôn nuôi bạn trọn niềm, chừng nào trăng khuyết lu ỡ liếm sê hay.
 206 Kiêng vật còn đây người trông đầu mắt, bạn ngọc xa rồi gia thất ai coi.
 207 Nhạn về biển bắc nhạn ới, bao thuở nhạn hối kéo én đợi trông.
 208 Phải chi em vác nổi cây súng đồng, em ra đi lính thê cho chống một khi.
 209 Vợ chống là nghĩa phu thê, tay áp má kẻ sanh từ có nhau.
 210 Chàng tham của sẵn anh đâu, tham vì nhưn ngãi của đâu móng tay.
 211 Bao giờ cho dựng sum vầy, giao ca đôi mặt dạ nấy mới vui.
 212 Đứng xa thấy dạng em cười, cũng bằng vàng chín vàng mười trao tay.

- 213 Vượn lia cây có ngày vượn rữ, anh xa nàng mặt ủ mày chau.
- 214 Ngồi buồn giả chước đi cầu, cá ăn không giết mùng sáu căn đươn.
- 215 Trách ai rập ngồ rào đường, cho thiệp xa chàng tội nghiệp hỡi ai.
- 216 Trách người mau lợt mau phai, chẳng thương vợ yêu chẳng hoài con thơ.
- 217 Lòng sông lòng biển còn dò, nào ai bẻ thước mà đo lòng người.
- 218 Bầy lâu một bước anh không rời, bầy giờ mặt biển chơn trời quẩn bao.
- 219 Ngọc lạnh ai để bán rao, chờ người quân tử mà trao ngọc lạnh.
- 220 Bậu đề chề cho ai tóc mai rạn rạn, bậu đề chề cho chóng hiểu hạnh bậu đâu.
- 221 Con bướm đậu nhánh dâu, lòng sáu ái tuột, cảm thương người cách bức xa xuôi.
- 222 Bao đành kẻ tới người lui, một mình luông những ngậm ngùi nhớ trông.
- 223 Ngọc còn ẩn bóng cội tùng, náu nương chờ đợi anh hùng vắng lai.
- 224 Thấy em như thấy mặt trời, thấy thì thấy vậy trao lời anh khó trao.
- 225 Cổ cao ba ngàn cò cao, răng đen hột đỏ miệng chào có duyên.
- 226 Trắng như tiên không phải duyên anh không tiêc, đen như cục than hấm, duyên đẹp thì ưng.
- 227 Tay bưng đĩa muối chằm gừng, gừng cay muối mặn xin đừng đổi thay, muối mặn ba năm còn mặn, gừng cay sáu tháng còn cay, dền treo dưới gió ngọn dền day, đồ anh có biết duyên này về đâu.
- 228 Anh đi chín quận chín châu, không thầy ai như bậu, dải dàu nắng mưa.
- 229 Bậu đà đành dạ bậu chưa, đặt tay lên dạ bậu dứa tay đi.
- 230 Chim quyen hút mặt bóng qui, vợ anh còn, con anh sẵn, thương thì cảm ơn.
- 231 Rửa như biển bắc chi sồn, trước nam chép tội Thái-sơn đầu cùng.
- 232 Nguyệt hoa hoa nguyệt nã nùng, đêm xuân ai để cảm lòng cho đang.
- 233 Thiệp thà dòn gánh đôi quang, bán buôn nuôi mẹ chàng sang mặc chàng.
- 234 Đang khi bợ nợ giữa đàng, ngãi hơn cũng tiêc bạc vàng cũng thương.
- 235 Trống tre thì phải khai mương, làm trai hai vợ phải thương cho đều.
- 236 Công anh đôn trúc cặm nêu, cha mẹ không gả anh kêu thâu trời.
- 237 Tay bưng chén kiêu ngũ liễu hoa rơi, thấy em nhỏ tuổi nhiều nơi anh rầu.
- 238 Một sông để bắc mây cầu, thiệp là phận gái biết hầu mây nơi.
- 239 Gió đưa cây cải về trời, rau răm ở lại chịu lời đắng cay.
- 240 Tóc em dài sao em không bôi, để bao hoài bôi rồi dạ anh.
- 241 Tóc dài thì tồn tiền chanh, nào ai bán tóc nuôi anh bao giờ.
- 242 Tóc dài thì tóc rụng đi, tham người có nghĩa tham chi tóc dài.

- 243 Tóc dài thì tồn tiến dấu, nào ai bán tóc để đầu trơ trơ.
 244 Dạy con dạy thườ còn thơ, dạy vợ dạy thườ ban sơ mới về.
 245 Ngó lên liền dán thơ để, trách người quân tử không hề vãng lai.
 246 Đòi ta chẳng một thì mai, chẳng trong tháng chạp thì ngoài tháng
 giêng.
 247 Bậu là con gái hữu duyên, đừng cho sóng dợn thuyền quyền
 lướt vào.
 248 Ngó lên Châu-dộc Vàm-nao, thầy buồm anh chạy như dao cắt lòng.
 249 Nằm trong màng tạ kim tông, ba nơi đi nói trong lòng chưa ưng.
 250 Anh đi em một ngó chừng, ngó sông sông rộng ngó rừng rừng cao.
 251 Thử chờ tìm lụn dấu hao, năm canh thơ thả ra vào những trông.
 252 Rộng đồng anh thả buồm bông, họ Lê anh hỏi có công đợi chờ.
 253 Ở náu nương chờ người quân tử, ngọc lộn bùn chờ thườ nước trong.
 254 Ba năm anh oán để ghi lòng, chưa người tác dạ bậu hồng vinh vang.
 255 Thân em như thể xuyên vàng, thân anh như manh chiếu rách, bận
 hàng bỏ quên.
 256 Nhờ trời cho gió thổi lên, cho manh chiếu rách nằm trên xuyên vàng.
 257 Mắm ngon xem lấy màng màng, người khôn xem lấy hai hàng tóc mai.
 258 Áo vá vai vợ ai không biết, áo vá quần chí quyết vợ anh.
 259 Áo vá quần còn đang chỉ lược, anh thương nàng sao được mà
 thương.
 260 Áo vá quần xiên xiên mũi mác, con gái đất náy bạc ác khó ve.
 261 Nói chi cao cách khó nghe, ngọc vàng khó kiếm củi tre thiêu gì.
 262 Khóc lóc làm chi nín đi bờ bậu, buồn anh về kéo lậu tiếng ra.
 263 Ngó lên trước ảnh tượng bà, đạo chống nghĩa vợ đo hà phân ly.
 264 Hoạn nạn tương cứu, sinh tử bất ly, bây giờ anh dựng chữ vinh
 qui, ham nơi quyền quý, nghĩ gì tới em.
 265 Cách bày thu tường đá ly biệt, ai hay em còn chực tiết với anh.
 266 Đem lòng ngọc ngấn sao đành, chẳng duyên tơ tóc cũng tình nghĩa xưa.
 267 Làm thơ mà gởi cho mưa, mưa đưa cho gió, gió đưa cho chàng.
 268 Tiếc vàng mà lộn với than, tiếc con chim phụng lộn đoàn le le.
 269 Nước lên khóa bực tràn bờ, anh về viếng mẹ bao giờ anh sang.
 270 Chè tre lựa lông dương sáng, chờ ba năm nữa cho nàng lớn khôn.
 271 Rượu ngon cái cặn cũng ngon, thương em bất luận chống con mây đời.
 272 Thuyền đời bền cũ khôn đời, khăn khăn một lời quân tử nhứt ngôn.
 273 Con cá ở ao môn, sáu tam tứ nhị, ai cho anh được chữ sang giàu,
 chẳng nghĩ tới nhau.
 274 Lựu lê bình bát mảng cầu, bồn cây tứ quý anh sáu một cây.
 275 Ngại nhân như bát nước đầy, bưng đi mà đổ hột rây dặng sao.
 276 Ngó lên đầu tóc em bao, chéo khăn em bịt dạ nào chẳng xiêu.
 277 Tiếc cây củi què êm riu, rừng nhiều thú dữ nên tiếu xa non.
 278 Tay cầm ngòi viết đĩa son, anh muôn vương tròn xao lảng tại em.

- 279 Nước trong giếng đá hỏi phen, tiếc người quán tử mà hèn mẹ cha.
 280 Nền quan cũng bởi vì va, sao thế gọi là cái tật chàng nguyên.
 281 Bông sen nở, bông sen nôi, gò sen chim, bao nhiêu quý vật đều tìm quý hơn.
 282 Chim kêu ải bắc non Tần, nửa phía thương mẹ nửa phần thương em.
 283 Cờ rơm tạm đỡ buống mền, biết là nhưn ngài có bên cùng chẳng.
 284 Chiếu chiếu én liệng ải Vân, con nhạn kêu ải bắc, muôn phần nhớ thương.
 285 Nước trong lều lều tựa gương, sao em chẳng múc em nhường cho ai.
 286 Chữ rằng : *xuân bất tải lai*, còn duyên đâu nửa giới mai ồng công.
 287 Bậu muôn lây chổng, mai một bậu lây chổng cũng đặng, cảm thương một chút mầu từ dúi thẳng khó phân.
 288 Con thiên lý-mã, con vạn lý-vân, lòng anh muôn cỡi một lần hai con.
 289 Tròng em đá mây thu tròn, khăn lau nước mắt đã mòn con người.
 290 Thùng thỉnh mà lượm hoa rơi, ở cho có chí hơn người trèo cao.
 291 Phải chi hỏi đặng nam tào, đôi ta duyên nợ ngày nào mới xong.
 292 Thiệp như cá ở biển đông, chờ khi nước cạn hóa róng lên mây.
 293 Phải chi anh có phép thần thông, ngăn mây đón gió bắt róng cỡi chơi.
 294 Một mai trồng giục quan đời, tiếc câu đoan thế ồng lời giao ngôn.
 295 Tỏi đày duyên đã bén duyên, trăng thanh gió mát cặm thuyền chờ ai.
 296 Chữ rằng : *xuân bất tải lai*, ngày nay hoa nở e mai hoa tàn.
 297 Làm chi thiệt phạm hồng nhan, năm canh gôi phụng màn loan lạnh lúng.
 298 Cấu cao ván yêu gió rung, em qua không dặng cậy cùng có anh.
 299 Mẹ già ở tâm lều tranh, sớm thăm tôi viếng mới đánh dạ con
 300 Một cây làm chẳng nên non, ba cây giùm lại nên hòn núi cao.
 301 Cậy anh chuốt một cây sào, chông thuyền bát nhả qua ao Long-bổ.
 302 Chim quyền ăn trái bo bo, thương người dẹt cửi trao go một mình.
 303 Vao ra cũng có một mình, dẫu ăn mĩ vị thất tình cũng hư.
 304 Giữa đường đứt gánh tương tư, tại dạ em từ chẳng phải tại anh.
 305 Làm thơ mà dán cây chanh, trai bỏ học hành gái bỏ bán buôn.
 306 Chim quyền xuống đất ăn trùn, anh hùng lữ vạn lên nguồn đọt than.
 307 Nhìn nhau lụy ứa hai hàng, cựu bang em ở lại, đồng thoản anh lui.
 308 Ngó đầu ngó đó thì vui, ngó về chợ cũ ngùi ngùi nhớ trông.
 309 Bậu khoe nhan sắc bậu đất chổng, qua không ề vợ bậu hồng bề lai.
 310 Đố chề đày đày càng lịch sự, đó ăn mằm vàng dầy ngự tỏa sen.
 311 Nhanh dàu xiết con chim quyền đậu, lúc nghiêng nghèo có bậu có qua.
 312 Ngó lên chợ dúi cây da, thấy con bán rượu áo dả khăn xanh.
 313 Chim kêu lằng liú, thầy em lịu địu, anh bao nữ đứt tình, cũng vì chỉ xe lời môi, nên hai đứa mình xa nhau.
 314 Ngó qua bên kiềng Tô-châu, thầy em dẹt lụa trên dẫu giặt tràm.
 315 Phụ mầu tình thâm, phu thế nhưn ngài trọng, một mai anh có xa em rồi, thờ vọng mẹ cha.

- 316 Đêm nằm anh bỏ tay qua, giường không chiều lạnh thương đã quá thương.
- 317 Chẳng qua là gió đưa duon, nào ai cướp lộc giành quyền chi ai.
- 318 Sông sâu anh cảm sảo dài, con voi trác nết thàng nài cho khôn.
- 319 Hai tay ôm trái bưởi non, biết làm saoặng đặng vuông tròn với anh.
- 320 Sả chi một nải chuối xanh, năm bảy người giành cho mủ vảy tay.
- 321 Ai làm nên nổi nước nấy, vợ ở đàng nấy chóng lại đàng kia.
- 322 Trách ai ăn giầy bỏ bia, khi thương thương với khi lia lia xa.
- 323 Trước lạy cha sau ra lạy má, con đã có chóng rồi xuất giá từng phu.
- 324 Tiếc công bỏ mần cho cu, cu ăn cu lớn cu gù cu đi.
- 325 Có câu kiên nghĩa bất vi, làm người thê ây cũng phi anh hùng.
- 326 Trăm năm giữ vẹn chữ từng, sông sao thác vậy một chóng mà thôi.
- 327 Đi đâu cho đồ mớ hỏi, chiều trái không ngói trâu bò chàng ăn.
- 328 Trăng tròn rồi lại tròn trắng, bậu xinh mặc bậu bậu xằng qua chế.
- 329 Nào khi anh đổ chẳng nghe, bây giờ xách nón chèo ghe đi tìm.
- 330 Ngọc sa xuống biển ngọc chìm, anh thât ngòn một chút không tìm được em.
- 331 Anh với tôi làm đôi sao xứng, bạc với vàng sao đứng đống cân.
- 332 Trách ai tham phú phụ bán, tham xa mà bỏ nghĩa gán thuở xưa.
- 333 Trách lòng em bậu đãi đưa, gạc anh dài nắng dầm mưa học nhàn.
- 334 Chè điếu ai khéo xe sắn, đồ em thoát khỏi lưới giăng giữa trời.
- 335 Tường là đàng vắng hát chơi, hay đâu đàng vắng có người vắng lai.
- 336 Ngồi không sao chẳng chấp gai, đề khi có cá mượn chài ai cho.
- 337 Tiêng anh nhỏ sĩ học trò, sao anh cạn dạ không dò ý em.
- 338 Xa xuôi chẳng đặng cần quyến, biết là hơn ngãi có thiêng cùng chẳng.
- 339 Thương em vô giá quá chừng, trèo non quên mệt ngậm gừng quên cay.
- 340 Ngãi hơn như bát nước đầy, đổ đi mà hột sao tay thuở xưa.
- 341 Áo dài chẳng nệ quần thừa, trai khôn chẳng nệ vợ thừa thê gian.
- 342 Trước sau cũng vậy bớ chàng, đừng tham tơ lụa phụ phàn vải bò.
- 343 Vải bò em chịu cơ hàn, đề anh tơ lụa cho nhàn tâm thân.
- 344 Không ai hòm sớm bạn cùng, nương mai mai gãy, dựa từng từng xiêu.
- 345 Gió hiu hiu dầy chiu đứt đoạn, âm cau trời nhớ bạn ta xưa.
- 346 Bạn cũ ta xưa nay đã biệt bộ, giả khách qua đàng thượng lộ hỏi thăm.
- 347 Biền cạn lòng anh không cạn, non núi kia môn nghĩa bạn chớ vong.
- 348 Một vũng nước trong con cá vùng cũng đục, bậu đỏ như cục son tầu, gán mực cũng đen.
- 349 Củi tre than bậu khó nhen, thương nhau chẳng luận khó hèn làm chi.
- 350 Chơi xuàn kéo hết xuàn đi, cái già lóc thóc nó thì theo sau.
- 351 Nghĩ mình vắng trước quạnh sau, soi gương trông thầy tóc rầu mà buồn.
- 352 Rộng đúng thì gió thổi luông, khi vui thê nọ khi buồn thê kia.

- 353 Gặp mặt em đây anh muôn vầy duyên hai họ, sợ bụng em còn so đo thấp cao.
- 354 Lộ bắt hào hất bắt đáo, chung bắt đả bắt minh, sương sa lụy nhỏ dấm minh, đèn nay mới biết là tình anh thương.
- 355 Lọng che sương dẫu sườn cũng lọng, ô bịt vàng dẫu trọng cũng ô.
- 356 Cha mẹ nàng muốn ăn cá thu, bắt anh đánh lưới mù mù tăm tăm.
- 357 Cha mẹ nàng đòi lễ vật một trăm, anh đi chín chục mười lăm quan ngoài.
- 358 Cha mẹ nàng đòi đòi bông tai, anh ra thợ bạc làm hai đôi vòng.
- 359 Làm sao thì nói cho xong, kẻo bún anh nguội kẻo lòng anh thiu.
- 360 Lòng anh thiu đem về lược lại, bún anh nguội về đài nước chua.
- 361 Bậu ôi ! muốn lấy chồng Ngô, lợi đây anh kẻ tông đồ em nghe.
- 362 Bước xuống ghe quạt che tay ngoắt, cắt mái chèo ruột thắt từ cơn.
- 363 Ngái nhờn nay giận mai hờn, lòng anh ở thằng như đờn lên dây.
- 364 Ngó lên mây trắng, con trăng sáng, đám mây áng, con trăng lơ, làm sao anh cũng đợi chờ duyên em.
- 365 Phái chi anh có cánh như chim, bay lên đáp xuống đi tìm bạn xa.
- 366 Lây chóng năm ngoái ngày xưa, năm nay chóng đề như chưa có chóng.
- 367 Lụa lẽ anh cũng muốn trắng, hai em anh cũng thương đồng cả hai.
- 368 Thương ai chí quyết thương hoài, bản treo mặc bản thơ bài mặc thơ.
- 369 Ruộng ai thì này đắp bờ, duyên ai này gặp chớ rời làm tay.
- 370 Tình cờ mà gặp nhau đây, nào ai khấn nguyện ăn chay mấy lần.
- 371 Khen cho con nhỏ cá gan, thuyền không bánh lái đâm ngang giữa dòng.
- 372 Miệng còn hôi sữa nực nóng, miệng chơi trông giày, tờ hồng vội xe.
- 373 Gió đùng đùng mưa rung lá hẹ, cảm thương người có mẹ không cha.
- 374 Thôi thôi buông áo em ra, dặng em đi bán kều hoa em tàn.
- 375 Một mai trông lũng không hàn, dây dùi khó dứt bạn sang khó tìm.
- 376 Lưới thưa mà bủa cá kim, lòng qua thương bậu bậu tìm nơi nao ?
- 377 Tồi trời ngó chẳng thấy sao, em có nơi nào nói lại anh hay.
- 378 Từ chàng phụ thiệp tới nay, tưởng chàng với thiệp một ngày một xa.
- 379 Dấu nên cũng bởi mẹ cha, dấu không cũng nhớ cây da bên dò.
- 380 Sông sâu sào vẫn khó dò, muôn qua thăm bậu sợ dò không đưa.
- 381 Ngồi buồn nhớ mẹ ta xưa, miệng nhai cơm búng lưới lừa cá xương.
- 382 Thầy em mù mí anh thương, ba quân thiên hạ phổ phường thiếu chi.
- 383 Người đầu gặp gỡ làm chi, trăm năm biết có duyên gì hay không.
- 384 Chè tre bện sáo ngàn sông, muôn cho đó vợ đây chóng mới ưng.
- 385 Gió đưa trăng con muỗi mòng sao xiên, anh xa nàng về tiếng thị phi.
- 386 Nước trong cá lội thầy vi, anh không ở bạc chuyện gì với em.
- 387 Ông cha ngái mẹ chưa đến, bậu mong ôm gói cuốn mền theo ai.
- 388 Đường cũ em chớ rập gai, để anh qua lại làm hai cửa nhà.
- 389 Nước chảy ra thương cha nhớ mẹ, nước chảy vào thương kẻ mồ côi.

- 390 Mổ côi ba thứ mổ côi, thứ ăn bát bịt thứ ngồi chiếu manh.
 391 Nằm đêm nghe vạc trở canh, nghe chèo giống sáu nghe anh dỡ nằng.
 392 Bao giờ anh chiêm dặng bản vàng, ơn thấy ta trả nghĩa nằng nào vong.
 393 Ngó thầy em anh đã đánh bụng, biết bao giờ hiệp phụng vậy loan.
 394 Tay em tay bạc tay vàng, sao anh không chuộng chuộng nằng tay không.
- 395 Em lầy chống anh không có giận, sợ khi tôi trời lửa cận mái tranh.
 396 Thầy nằng anh nhớ vợ anh, vợ anh cũng bận áo xanh như nằng.
 397 Xưa kia cũng ở một làng, bởi anh chậm bước nên nằng đi xa.
 398 Thiều chi quan khách đường xa, gà ở một nhà bới mặt đá nhau.
 399 Tiệc cây mía ngọt mà sâu, tiệc con gái tốt trở đầu khó coi.
 400 Cám thương hoa huệ mổ côi, đã mong vô chậu lại ngồi đất không.
 401 Vai mang khăn gói thẳng xông, mẹ kêu lạy mẹ thương chống phải theo.
 402 Đá cheo leo muôn trèo sợ trượt, muôn nói một hai lời sợ nhột ý em.
 403 Bậu đứng bán dạng thiên quyền, cái khăn bậu bịt cũng tiến anh mua.
 404 Thỏ tay mà ngắt ngọn ngò, thương em dứt ruột già đỏ ngó ngơ.
 405 Ngó lên nhang tắt đèn lờ, cha mẹ đầu vàng giường thờ quạnh hieu.
 406 Mặc ai giàu mền sang yêu, mua mai để biết nằng chiếu nào hay.
 407 Dùng dăng tay lại bát tay, bước đi một bước giầy giầy lại dừng.
 408 Ăn cơm ba bát lưng lưng, uống nước cầm chừng đề dạ thương em.
 409 Chống già vợ trẻ là duyên, vợ già chống trẻ là tiền ba đời.
 410 Bán gie con đôm đậu sáng giới, lỡ duyên tại bậu trách trời sao dang.
 411 Tiệc cây cội lớn không tàn, tiệc hàng cúc rậm cả ngàn không bông.
 412 Áo đen năm nút con rồng, đứng xa con phụng lại gần con qui.
 413 Trách ai thói ở vô nghi, sa đầu âm đó nghĩ gì trước sau.
 414 Quần bao thân mổ dải dáu, giả như Lưu-bị qua cầu Không-minh.
 415 Đã mang nhơn ngãi vào mình, bỏ đi thì tiệc công tình xưa nay.
 416 Hai tay bưng cái rổ may, kéo đi kéo lại của mấy của tao.
 417 Nào khi tôm lược mướt báo, anh ăn anh phụ trời nào để anh.
 418 Chống quan đi vông hai hàng, đi gươm bốn cặp đi tàn bốn bông.
 419 Bậu về kèo mẹ bậu trông, kèo con bậu khóc kèo chống bậu than.
 420 Anh ở với em cho trước rữ mai tàn, mai sau anh có thất vận, lên ngàn anh cũng ưng.
- 421 Xăm xăm bước tới cây chanh, lăm le muôn bề sợ nhánh chống gai.
 422 Thịnh thịnh dật rộng trời dài, biết sao cho dặng duyên hài trăm năm.
 423 Sông dài con cá lội biệt tăm, phải duyên chống vợ trăm năm cũng chờ.
- 424 Thân em như giầy nửa tờ, chớ nghi mà tội chớ ngờ mà oan.
 425 Ngọc còn ẩn đá chờ vàng, anh còn ẩn ánh chờ nằng lớn khôn.
 426 Nực nam chới nước nghiêng toàn, khổ anh anh chịu khổ nằng anh thương.
- 427 Gió đưa gió đẩy bông trang, bông búp về nằng bông nở về anh.

- 428 Lạy san san đưa nàng xuống vịnh, anh trở lộn về nhuộm bịnh tuơng tư.
- 429 Gặp mặt anh đây em cũng muốn kết gia cư ngụ, chẳng hay anh còn vợ cũ anh xưa.
- 430 Thiệp đà lựa chuỗi thiệp mua, lựa nhang thiệp cúng lựa chùa thiệp tu.
- 431 Lên chùa thầy Phật muôn tu, về nhà thầy mẹ công phu chưa đến.
- 432 Muôn đi tu công phu chưa có, muôn lên chùa chuông mõ cũng không.
- 433 Trăm năm trăm tuổi trăm chóng, thẳng nào nhơn đạo ẩm bóng trên tay.
- 434 Xa đàng mới biết ngựa hay, làm quen mới biết lâu ngày phải chẳng.
- 435 Con thỏ giỡn trắng sơn băng thủy kiệt, ai ở hai lòng nhứt nguyệt xét soi.
- 436 Thương em những thuở trong nôi, anh tới anh ngối, em khóc anh đưa.
- 437 Vỡ vai con bầy không ừ, hay là con bầy giận con bầy từ ngãi anh.
- 438 Công anh đắp lũy xây thành, trồng cây nèn trái để dành ai ăn.
- 439 Bận đưng tham đó bỏ đưng, chơi lê quên lựu chơi trắng quên đèn.
- 440 Thấy người ăn thì gọi rằng hèn, cấp lấy cái kèn liến búng má ra.
- 441 Lang vắn chét cũng ra ma, chín chuyen chét cũng đem ra ngoài đồng.
- 442 Tào khương chi thể bắt khả hạ đưng, bán tiện chi giao mạc khả vong, không xong đã biết không xong, ở cho hết dạ hết lòng thì thôi.
- 443 Thiên sinh nhơn hà nhơn vô lộc, địa sinh thảo hà thảo vô căn, Trời sinh người đều có lộc trời, đất thì sinh cỏ rễ chối nào không.
- 444 Thuyền chèo hò hụi dưới sông, gánh gạo đưa chóng nước mất như mưa.
- 445 Trồng tre trồng trúc trồng dứa, muôn nên cơ nghiệp thì chừa lang vắn.
- 446 Ở cho phải phải phân phân, cây da cạy thần thần cây cây da.
- 447 Xăm xăm trong phủ bước ra, áo đen nút bạc xinh đã quá xinh.
- 448 Ai đi bờ đắp một mình, phật phơ chéo áo giống hình phu quân.
- 449 Tiệc cây hoa sứ nở bầm, tiệc hưởng nhan hậu lây lảm đũa ngu.
- 450 Biển đông gió thổi hồn mùa, sa mê lời nói thuộc bùa không hay.
- 451 Đổng hổ còn có khi sai, chung tình với bại trước hoài như sau.
- 452 Dụng tửu binh giải phá thành sáu, nèn hư tại vắn anh không cầu không tham.
- 453 Chẳng xanh cũng dựa màu chàm, chẳng nên chóng vợ kết làm đệ huynh.
- 454 Văn kỹ thình bất kiên kỹ hình, thể gian đảm tiêu vồn tình anh không.
- 455 Đã nguyên hai chữ đồng tâm, trăm năm thể chẳng ôm cầm thuyền ai.
- 456 Ai về ai ở mặc ai, áo dả ở lại đèn mai sẽ về.
- 457 Đi đâu mà chẳng thầy về, hay là quán tía dựa kẻ áo nâu.
- 458 Ngồi buồn già chước đi cầu, cho giải lòng sáu kèo dạ nhớ thương.

— 14 —

- 459 Tay bưng chén quê tay chê nước dường, vãng lai lai vãng tình
thương cạn rồi.
- 460 Muốn cho mau lớn mà chơi, mới lớn vừa rồi già lại theo sau.
- 461 Ở ghe sau chèo mau anh đợi, kéo đèm tôi rồi trời lợ mưa dông.
- 462 Ở ghe ai chờ đợi em cùng, kéo ghe em nặng vầy vùng chẳng đi.
- 463 Trăng lên khỏi núi trăng qui, bậu lo thân bậu lo gì thân qua.
- 464 Rủ nhau xuống biển bắt cua, lên non bán nhạn vò chùa nghe kinh.
- 465 Linh đình một chiếc thuyền tình, mười hai bên nước gởi mình vào đầu.
- 466 Ai tặng bạn áo không bầu, ăn cơm không dĩa, ăn trâu không vôi.
- 467 Cực lòng qua lăm bậu ôi, tiền qua cưới bậu để người chơi chung.
- 468 Có chồng bậu nói rằng không, con đầu bậu âm bậu bóng trên tay.
- 469 Sá chi chút phạn bèo mây, làm cho bẻ ái khi đầy khi vơi.
- 470 Chim bay mỗi cánh chim nơi, dò ai bắt dặng chim trời mới ngoan.
- 471 Ngó lên am tự chùa vàng, muốn tu thì dặng đó, bỏ nàng ai nuôi.
- 472 Khúc sông khúc lờ khúc bối, thương em khó đứng khó ngồi cùng em.
- 473 Cau già lữ lữ bán thiên, chị nọ lữ lữ nằm riêng một mình.
- 474 Cau già lữ lữ bán trăm, chị nọ lữ lữ biệt nằm cùng ai.
- 475 Sáu đông càng khác càng chảy, ba thu luận lại một ngày dài ghê.
- 476 Trải qua đầu thò đàng dè, chim kêu vượn hú tư bề nước non.
- 477 Vải trời cho dặng vuông tròn, trăm năm giữ vẹn lông son cùng chàng.
- 478 Gió đưa buống hạnh rành rang, tiếng oan thiệp chịu dè chàng
thơm danh.
- 479 Bậu nghe ai đổ ai dành, bậu tham chôn khác bậu dành bỏ qua.
- 480 Nên thì lập kiềng trống hoa, chẳng nên đá kiềng trống cả dái dè.
- 481 Chẳng nên thiệp trở lộn về, dưỡng nuôi từ mẫu trọn bề hiều
trung.
- 482 Sao hỡi sao, sao chưa có mọc, sao mọc bên bắc nước mắt bên
đông, biết thuở nao cho gặp mặt chóng, đêm khuya em hoài
vọng, nước mắt hồng tuôn rơi.
- 483 Dứt tình anh mới giờ rồi, đó lui dậm liễu đây hỡi cô hương.
- 484 Cũng liễu nhắm mắt đưa chơn, mà xem con tạo xây vắn về đầu.
- 485 Quân bao thân mỗ dãi dẫu, mang đai Từ-lộ quấy bầu Nhan-uyên.
- 486 Than rằng chày nặng côi nghiêng, không ai đùa trợn nghiêng triếng
khó dâm.
- 487 Bạn về ta chẳng dám cầm, giăng tay đưa bạn ruột bám như dưa.
- 488 Dấu cho năm lợc bầy lữ, giàu sang tại sô nên hư tại mình.
- 489 Đã cam chịu bạc với tình, chúa đông để tội một mình cho ưng.
- 490 Hai hàng nước mắt rưng rưng, thương em anh phải gian truân
nhiều bề.
- 491 Ngó lên tâm chân đỏ, con phụng nhỏ, kiên loan sè, tưởng nên chống
vợ, ai dè em hư.
- 492 Nước ròng bỏ bãi xa cừ, lại đây anh nói tận từ em nghe.

- 493 Bước xuống ghe ba lần không dứt, khuyên em vào cho khuê anh lui.
- 494 Nói dài buôi cho xuôi lòng bạn, kéo sông giang hồ khúc cạn khúc sâu.
- 495 Hát một đôi câu giải sầu muôn sự, người mặc người ta giữ ý ta.
- 496 Muốn cho trên thuận dưới hòa, chống kêu vợ dạ mới là gái ngoan.
- 497 Trách gà sao vội gáy tan, chung tình chưa mãn chuông vàng vội rung.
- 498 Tiệc công vun quén chậu tùng, sấm soi trên ngọn gò súng không hay.
- 499 Nhận nam én bắc lạc bấy, biết bao giờ dựng duyên vậy ái ân.
- 500 Nói ra lời hồ môn phán, ruột đường chỉ thất dao đâm lá gan.
- 501 Thân em như giếng giữa làng, người thanh rửa mặt, người phàm rửa chơn.
- 502 Bậu giận qua lại cười mơn, vượt gan bậu xuống giận hờn làm chi.
- 503 Mây lời vàng đá tri tri, dấu răng sông thác cũng ghi vào lòng.
- 504 Ân tình rày đã hết trông, ngài nhân như nước tràn đóng khó ngăn.
- 505 Ngó lên sao mọc lừng xàng, hỏi em anh ở bất bằng chuyện chi.
- 506 Mặc ai nay lọc mai lừa, tham nơi sang trọng mà chừa khó khăn.
- 507 Thầy đèn em hồ với trăng, thầy em anh hồ đạo hàng thuở xưa.
- 508 Đồ bày lên võng đừng đưa, lên du đừng nhún, thì chừa lang vên.
- 509 Vô tình chi bấy Ngưu-lang, nữ xui cho trẻ dờ dang thêm sầu.
- 510 Gôi luôn một gói đôi đầu, chung tình chưa mãn trông lâu vội tan.
- 511 Ví dấu cách trở đôi phang, trăm năm cũng nhớ lời vàng tổ phán.
- 512 Chối tiên quét sạch sân thân, gấm qua với bậu nhiều lần gian nan.
- 513 Ai khôn bằng Tiệt-dinh-san, cũng còn mắc kẻ nàng Phàn-lê-Huê.
- 514 Bày lâu cách trở phu thê, tưởng em sang Sở phụ Tế mà thôi.
- 515 Thiên thời nhưn sự lưỡng tương thôi, sao em chẳng kiếm một nơi kẻo già.
- 516 Ớt non mà trở hoa cà, lấy em chàng dựng đèn già thì thôi.
- 517 Phân giới mặt nạ tốt tươi, thuyền quyền bậu chở mây mười anh hùng.
- 518 Máng coi con quạ rìa lòng, chị em lân cận giặt chống không hay.
- 519 Đường dài ngựa chạy cát bay, ngài nhân thăm thăm một ngày một xa.
- 520 Ngồi buồn phút thầy nhện sa, người thương trở dạ nhện dả đem tin.
- 521 Chàng qua duyên nợ trời sinh, nhiều nơi cao lữ cả thành vồn không.
- 522 Đèn ai leo lét bên sông, giồng đèn mẹ chống đi rước nàng dâu.
- 523 Dứt tình ruột lại quặn đau, nhưn sấm biết uông mây tâu cho người.
- 524 Năm canh lường những ngậm ngùi, bằng khung nhớ bạn đứng ngồi không an.
- 525 Đêm khuya ngồi dựa phòng loan, thúc tình nhớ bạn hai hàng lụy rơi.
- 526 Phải chi cao đất tháp trời, hỏi thăm duyên nợ đời phương nao.
- 527 Ví dấu phóng hỏa phi đao, giận thì nói vậy lẽ nào chẳng thương.
- 528 Muốn chơi chậu cúc tam hương, liễu huê hiêm hiêm dọc đường thiêu chi.

- 529 Trách nàng nghe tiếng thị phi, phụ phản nơn ngài chẳng vì ái ân,
 530 Sông làm tướng thác làm thần, giết người bạc ngài một lần mà thối.
 531 Phải duyên quán rách cũng ngồi, trái duyên nhà ngói đầu mới cũng không.
- 532 Tay bưng chậu cúc ba bông, thầy em có nghĩa muốn trông xuống đây.
 533 Chỉ điều kim tiền biêng may, hiển thế vàng mặt một ngày khá thương.
 534 Đập bờ thi phải khai mương, được soi hang tôi khôn tương nẻo quanh.
- 535 Phải chi cài tử hườn sanh, mỗ gan trao lại mới đành dạ qua.
 536 Xin em giữ trọn đạo ba, sau đầu có thác cũng là thơm danh.
 537 Đem lòng ngơ ngáo sao đành, chẳng duyên tơ tóc cũng tình ngài nơn.
- 538 Ham chơi bông đứt dây đôn, đầu cho chín giận mười hồn cũng nguôi.
 539 Đêm khuya chẳng ngủ dậy ngồi, giận người ở bạc như vôi thế nầy.
 540 Nhạn còn chích hạn lạc bấy, người đời sao khỏi khách đây hai phang.
 541 Tới đây phân rẽ đôi đàng, của anh anh gánh của nàng nàng bưng.
 542 Tiếc thay con thỏ nằng nằng, núp lờm chờ đợi bóng trăng hãy chầy.
 543 Nàng như chim nọ đờng bay, anh như con cá nọ mắc rây lưới giăng.
 544 Khuyên đừng phụ chôn khó khăn khó mà biết ngài cũng bằng giàu sang.
 545 Muốn vãng lai sợ nàng mang tiếng, giả khách qua đàng sớm tiếng tôi thăm.
- 546 Đũa tre một chiếc khó cầm, nằm đêm nghĩ lại thương thắm bạn xưa.
 547 Chờ em anh cũng muốn chờ, bao giờ rau muông lên bờ trở bông.
 548 Nón treo quai gãy thình không, can chi bậu sợ phập phồng lá gan.
 549 Cà kêu ở Tiếc-dinh-san, chớ mê Kim-định phụ phản Lê-huê.
 550 Gán sông cội mới ngã kể, tiếng tăm anh chịu em về tay ai.
 551 Đá đầu nát, vàng đầu phai, trăm năm duyên nợ chẳng sai chút nào.
 552 Anh em cốt nhục đồng bào, vợ chồng là đạo lẽ nào chẳng thương.
 553 Mặc ai tham què phụ lương, què giả què tụi, hương còn thơm lâu.
 554 Đại giả vương tiều giả hầu, hai nơi cũng muốn bắc cầu hòa hai.
 555 Tay cầm chiếc chiếu trái dài, miệng chào ông đội miền ngoài mới vô.
 556 Cá lên khỏi nước cá khô, làm thân con gái lửa lò ai khen.
 557 Lên yên khó nổi lên yên, tiền căn báo hậu nhỡ tiền thầy chưa.
 558 Một lần cho tồn đên già, chớ đi nước mặn mà há ăn chơn.
 559 Phải chi lên đặng Ngọc-hoàng, lên coi sổ bộ duyên nàng về đâu.
 560 Nhìn nhau lụy ứa thắm bầu, nỗi thương chưa xiết nỗi sáu lại vương.
- 561 Nghĩ thôi đã giận lại thương, trách thay dạ đó, không tương lòng đây.
- 562 Dùng dằng tay lại bắt tay, đó đây là ngài ngàn ngày chớ quên.
 563 Lên non bề lá họa hình, họa cho thầy mặt kẻ tình nhờ thương.
 564 Bao giờ thiệp có xa chàng, đôi bông thiệp trà đôi vàng thiệp xin.

- 565 Nhút ngọn trúng vạn sự thành, mây lời anh nói có đánh hay không.
 566 Gương linh treo trước bàn ông, đẩu ai ở bạc máu hồng tuôn rơi.
 567 Chim khôn bay nửa lừng trời, nực cười đũa đại nghe lời thị phi.
 568 Trăm năm lòng gắn dạ ghi, đẩu ai đem bạc đổi chì mặc ai.
 569 Như váy mới gọi là trai, trên lo nghĩa chúa dưới mài thảo thân.
 570 Cửa quẹo bướm liệng lằng xằng, muôn chơi tứ hữu lỗi ngân tam cang.
 571 Xéo xanh đi đầu đứng đó, nghiêng tai dưới gió, thiệp kẻ công khó chàng nghe, nam hơn chi chi, hải hà chi lượng, vượn lia cây có ngày vượn rữ, anh xa nắng mặt ừ mây châu.
 572 Đồi ta cách trở Hòn Ngò, cũng như rau nhút thả hổ không tươi.
 573 Xứ xang là xứ xang người, trăm đẩu nhãn nhện đừng cười anh què.
 574 Bầy lâu cách lựu xa lè, nhện nhằng ong bướm có hé chi không.
 575 Bầy lâu chực tiết loan phòng, để cho bạn ngọc thì chung cạn lời.
 576 Tỏ trắng chi bầy hỡi trời, để cho bạn ngọc phân lời thì chung.
 577 Bụi dầu khum cây chùm gởi đóng, lúc sang giàu đủ vông thiêu chi.
 578 Trách nắng cạn dạ hẹp suy, chẳng toan kết tóc kịp thì làm ăn.
 579 Trồng tre thì chớ bẻ măng, để cho măng lớn kết bẻ đưa dâu.
 580 Đưa dâu thì đưa bằng ghe, chớ đưa bằng bè ướt áo dầu đi.
 581 Áo dài đứt nút còn khuy, gái kia quá lứa lữ thì hết duyên.
 582 Đứng xa coi thể là tiên, lại gần nút niềng như niền côi xay.
 583 Cùng nhau vãi tiếng một ngày, ngãi hơn thăm thẳm cũng tày ba thu.
 584 Ham giàu mà lấy đũa ngu, của ăn hay hết đũa ngu hãy còn.
 585 Vợ ba con anh còn để bỏ, hồng chi nắng ngọn cỏ phật phơ.
 586 Ngọn cỏ phật phơ ngọn cỏ phơ phật, cơ hội nảy trời đất có hay.
 587 Khen ai sao khéo đặt bày, chữ tài liền với chữ tai một vần.
 588 Áo ào gió giục mây Tần, một xe trong cõi hồng trần bước ra.
 589 Rửa nhau lên viêng mã cha, tảo lãng mỗ mẹ lựu dả tuôn rơi.
 590 Công cha trọng lắm cha ôi, ngãi mẹ bằng trời chín tháng cưu mang.
 591 Giục ngựa buông cương lên đường thượng lộ, trời hỡi trời duyên nợ vé đâu?
 592 Qua cầu than thờ cúng cầu, cầu bao nhiêu nhịp, dạ sáu bày nhiêu.
 593 Trồng trâu thả lộn dây tiêu, con theo hát bội mẹ liêu con hư.
 594 Chẳng lo chi thiệp kiếu cư, lo chàng chánh xả danh hư để đời.
 595 Rượu kia nào có say người, ở người say rượu chớ cười rượu say.
 596 Say là say ngãi say hơn, say câu Lý-bạch say đờn Bá-nha.
 597 Người đời khác thể là hoa, sớm còn tối mất nở ra lại tàn,
 598 Độc lòng trồng cúc ngay hàng, hay đầu cúc mọc một đàng một cây.
 599 Muôn cho có đó cùng đây, sơn lâm há để một cây nên rừng.
 600 Vườn hoang con sóc nhảy tung bưng, con ong qua nếm nhụy, con cá trừng giốn sao,
 601 Muôn đi buồn giải buồn với hậu, để bậu ở lại nhà sợ lậu tiếng ra.

- 602 Thua thì thua mẹ thua cha, cá sinh một lứa ai mà thua ai.
 603 Sắc kia nào có mê ai, ở người mê sắc chớ cười sắc mê.
 604 Anh tham ba chôn bốn quẻ, anh phụ lời thề anh cực tâm thân.
 605 Cách nhau vì hời xích thẳng, xa nhau vì bởi chị hăng khiên xa.
 606 Cùng nhau cho trọn đạo ba, thà là lia thác chẳng thà lia sinh.
 607 Dộc lòng tìm chôn tiến đình, ăn vương nường phật lánh mình đi tu.
 608 Như vậy ta chẳng kết bâu, kết bâu một thuở đoạn sáu trăm năm.
 609 Vì dẫu quý hữu tình thâm, nâng đũa lá lựu mưa hăm giọt lê.
 610 Rủ nhau lên miếu mà thề, bỏ quên hương khói lộn về tay không.
 611 Thương ai cho bằng thương chống, bởi chống ở bạc nên lòng hết thương.
 612 Nhận kêu sương cò dương ngóng cò, phụng giao đầu, hạc đổ nhành mai.
 613 Làm trai cho đúng sức trai, áo vải bận ngoài áo vải bận trong.
 614 Trông chống mà chẳng thầy chống, đã đánh một nổi má hồng vô duyên.
 615 Tới đây duyên đã bén duyên, trăng thanh gió mát còn tìm nọ kia.
 616 Khen ai khéo tạc đá bia, khéo tỏ với trắng khéo để chữ son.
 617 Công anh làm rề làm con, áo rách quần mòn vợ lại về ai.
 618 Gió đưa mười tám lá xoài, bèn vắn bèn võ có tài hát thi.
 619 Chiếu chiếu mây phủ đá bia, đá bia mây phủ chị kia mặt chống.
 620 Sá chi bã núa trôi sông, lội theo mà vớt bỏ hông hơ lai.
 621 Thương em những thuở đánh bài, em phi bát vạn anh nài cừ vắn.
 622 Anh òi vợ cũ anh chớ vong, đàn cũ anh chớ lập để phòng vãng lai.
 623 Mèo lành ai để cắt tai, gái hư chống để khoe tài vào đầu.
 624 Chống chài vợ lưới con câu, lân la khúc vịnh mặc dẫu nổi trôi.
 625 Nghĩ nào sợ nợ anh òi, còn da lòng mọc còn chổi nên cây.
 626 Đòi ta chẳngặng sum vầy, khác nào chích nhận lạc bầy kêu sương.
 627 Song song đôi ngọn gươm trường, chét anh anh chịu buồng nằng anh không buồng.
 628 Nước giữa dòng còn chệ nước đục, vũng trâu nằm hực hực khen ngon.
 629 Kiên leo cột sắt chỉ môn, vò vò xây ở sao tròn mà xây.
 630 Những là thương gió nhớ mây, một ngày cách hạn cũng tày ba đồng.
 631 Ghe bầu trôi lái về đông, con gái theo chống bỏ mẹ ai nuôi.
 632 Mẹ tôi đã có kẻ nuôi, tôi theo chú lái cho xuôi một bể.
 633 Ngó lên hòn núi Ba-thê, muôn bò mà về sợ cực vợ con.
 634 Đồ ai biết núi mây hòn, sao rua mây cái trăng tròn mây đêm.
 635 Sao rua chín cái còn năm, trăng tròn có một bữa rằm mà thôi.
 636 Lây chống xứng lứa vừa đôi, dẫu đi cũng đẹp dẫu ngồi cũng xinh.
 637 Giăng cung mà bắn con chim huỳnh, sè lòng nó đỡ đạn, trụ mình nó không hay.
 638 Bật lấy tay em sao anh không sợ tội, ngó lên trên đầu còn đội tang cha.
 639 Thương nhau cau sáu bữa ba, ghét nhau cau sáu bữa ra làm mười.

— 19 —

- 640 Ngó lên đám cây ba mươi, chọn đặng một người có mẹ không cha.
 641 Áo nâu kiếng bạc sáng lòe, làm cho anh bỏ vợ nhà anh theo.
 642 Rung rinh nước chảy dưới đèo, bà già lật đật mua heo cưới chồng.
 643 Cây vòng đổng không trồng mà mọc, gái dật nảy chưa chọc đã theo.
 644 Đòi ta như rầu liu diu, nước chảy mặc nước ta diu lấy nhau.
 645 Anh ham giàu là anh ham dại, của hoạnh tài người lại mau hư.
 646 Trai tơ thì lấy gái tơ, đi đâu lật đật mà vợ lại dồng.
 647 Lại dồng là lại dồng non, trai tơ chết hụt vì con lại dồng.
 648 Bảo đừng thương trước uống công, để cho thật vợ thật chồng sẽ
 thương.
 649 Nào khi chung chạ chiều gương, bây giờ đành đoạn hai đường
 rẽ phân.
 650 Mắt qua như thề sao băng, mặt bậu rõ chắn qua chẳng muôn coi.
 651 Bậu vé lấy kiên bậu soi, lẹch sự chi bậu mà đòi của cao.
 652 Chữ rằng : bằng hữu chi giao, một ngày gá nghĩa lẽ nào lại vong.
 653 Thâm thiết thương chiếc ghe lườn mũi ông, phải chi gắn đậu vòn
 buồn chung.
 654 Ông tiên ngồi dựa cội tùng, phật phơ ráu bạc lạnh lòng ông tiên.
 655 Má khoe con má chín chuyên, chín chuyên với má nó liến với trai.
 656 Cớ chi gắn vỏ một hai, cho đánh rối sẽ liệu bài mỗi mang.
 657 Ba nơi đi nói chẳng màng, chờ nơi chêt vợ sản sàng qui mô.
 658 Anh về ngoài Huế lâu vô, họa bức tranh đó để lại cho em.
 659 Thương em anh phải đi đêm, quân canh nó đánh đã mèm như dưa.
 660 Anh đi ghe cá cao cỡ, ai nuôi cha mẹ ai thờ tổ tiên.
 661 Thăng cha con dĩ vô duyên, đi chợ quên tiền đi tắm quên chân.
 662 Kiên soi nhíp nhỏ mi hằng, thăng điem bậu chẳng lấy, bậu lấy
 thăng nhà quê.
 663 Trách em một chữ vô nghi, chào anh một tiếng mắt đi đường nào.
 664 Chào anh em cũng muôn chào, sợ e chúng bạn nói đêu chẳng miêng.
 665 Chữ rằng : phú quý tại thiên, giàu sang tại số hiển nhiên tại trời.
 666 Ví dầu vàng chín vàng mười, vàng tới đất người vàng cũng ra thau.
 667 Thương nhau chẳng trước thì sau, năm chầy nào có đi đâu mà chầy.
 668 Tai nghe chuông mõ vang dấy, ghé vô am tự nghe thấy giảng kinh.
 669 Bát کیا trong sóng rung rinh, mặc ai gièm xiêm đôi mình đừng vong.
 670 Lạy trời trời thổi gió đông, cho chúa tàu lại cho chồng tôi sang.
 671 Trách ai dạ thú lòng lang, làm cho nên nỗi thiệp chẳng rẽ phân.
 672 Vợ chồng đạo cà lẽ hằng, một dây một buộc ai chẳng cho ra.
 673 Tu đâu cho bằng tu nhà, thờ cha kính mẹ hơn là đi tu.
 674 Bậu ôi bậu chớ sáu tư, lấy xưa mà ví bây giờ khác xa.
 675 Ngó lên hòn núi Điện-bà, đạo vợ ngài chồng do há biệt ly.
 676 Bán gie bán ngã bán quì, cảm thương thân phận chi ly thêm buồn.
 677 Trách ai đặng cá quên nôm, đặng chim bẽ ná mà quên ơn nấy.

- 678 Trắng kia làm bạn với mây, đỏ mà làm bạn với đây thiệt gì.
 679 Chữ rằng thiên tài nhứt thì, ngàn năm một thuở mấy khi cho gán.
 680 Ai làm cho đó bỏ đấng, cho con áo trắng bỏ thảng áo đen.
 681 Ví dầu cửa ván đóng đinh, đó có thuận tình đây mở đó vò.
 682 Công danh chi nữa bây giờ, chuông kia đã vỡ khôn chờ tiếng kêu.
 683 Cảnh buồn bao quản gió xiêu, nhớ em ruột thắt chín chiu quận đau.
 684 Một mình những mảng lo âu, có sao cần nợ lẽ cháu lẽ trăng.
 685 Bé thơ chi đó dễ dành, một căn đời nợ bậu đành hay không.
 686 Chữ rằng : nhơn vật đạo đồng, tuy không biết nói mà lòng biết suy.
 687 Kiên bất thủ như tám thiên lý, thầy miệng em cười hữu ý anh thương.
 688 Chữ rằng : ngư thủy nhứt đường, bao giờ cùng chiều cùng gương mới an.
 689 Đút giống anh phải tạm choàng, lẽ duyên anh phải tạm nằng có con.
 690 Còn cha gót đỏ như son, một mai cha thác gót con như chì.
 691 Còn cha nhiều kẻ yêu vì, một mai cha thác ai thì kẻ con.
 692 Chổi tiên quét sạch sàn đơn, nào ai gây oán gây hờn cho ai.
 693 Trước đời mai, mai không đời trước, sao chẳng nhớ lời giao ước thuở xưa.
 694 Làm trai trong cõi nắng mưa, bày mười mảy mặt trái xưa đặng nào.
 695 Người đời khác thể như bèo, dền khi nước lụt bèo trôi trên cây.
 696 Tưởng là mai trước lại vậy, hay đâu mai trước một ngày một xa.
 697 Cà kêu ở Vạn-thủy-hà, từ từ chén ngọc kéo mà làm chung.
 698 Chuôi non dú ép chất ngấm, trai tơ đời vợ khóe thắm thâu đêm.
 699 Nước ròng chảy xuống Nam-vang, cà na chín chực tao máy ăn chung,
 700 Hát thanh đây hát với cùng, đó mà hát tục đây dùng đồ đi.
 701 Nhứt nhứt bất kiên như tam ngoạ hể, một ngày chẳng thầy cũng tế ba thu.
 702 Biển cạn lảng khô ghe anh vô không đặng, anh gọi lời về thăm mẹ viêng em.
 703 Xin cho thầy mặt nhau liền, thầy thì khỏe mạnh thuốc tiên không bằng.
 704 Muốn lên mà hỏi chị hằng, căn duyên đã bén dùng đấng tại đâu.
 705 Thương nhau chẳng biết làm sao, đổ nước vào đĩa làm ao trảm mình.
 706 Từ nấy già quán bánh canh, già trâu hai ngọn già anh hai lòng.
 707 Vì chàng thiệp chịu long đong, phải chi mình thiệp cho xong một bẻ.
 708 Cùng nhau biển hẹn non thế, ở sao cho đặng trọn bẻ hiệu trung.
 709 Công anh bứt choại bện đặng, cha mẹ nói rằng xâu tuổi em ôi.
 710 Đâu xâu năn chẳng nên nói, dầu anh có vợ thì tôi có chồng.
 711 Gió đông nồm chiếu hôm thổi lại, cá lẽ chiếu lăm hại đời ta.
 712 Tôi tám biết trẻ hay già, tai nghe tiếng hát giọng đà có con.
 713 Thầy em anh chọc kéo buồn, vợ anh trên nguồn trướng phủ màn che.
 714 Em về thăm kiếng viêng quê, anh gọi lời về thăm mẹ viêng cha.

- 715 Quân tử lặn la đuổi ra cũng tẻ, tìm ba miệng trâu làm lễ tông đưa.
 716 Anh ơi cớ bạc anh chưa, rượu cho anh uống rượu mua anh đừng.
 717 Thâm thiết thương đoạn trường xa cách, dạ anh sáu ai mách em hay.
 718 Từ rày anh dặn nàng hay, sông sáu chớ lội đò dấy chớ đưa.
 719 Sông sáu ai lội làm chi, đò dấy ai chớ mà đi đò dấy.
 720 Trách ai sao khéo đặt bày, không nhưng chỉ có chuyện nấy trò kia.
 721 Từ xa bạn ngọc đèn nay, nghĩa hơn thăm thăm một ngày một xa.
 722 Thương người người chẳng thương ta, muôi kia đồ biển mặn mà có nơi.
 723 Lên voi tức một tiếng còi, thương con nhớ vợ lệnh đòi phải đi.
 724 Việc quan anh phải ra đi, từ sanh tại mạng quản gì thân anh.
 725 Anh đi lưu thú Bắc-thành, bỏ em khô héo như nhành từ bi.
 726 Bào đừng nghe tiếng thị phi, thì chung giữ vẹn một nghi sắt son.
 727 Đồ bày biết miệng chi ngon, gà lợn trái vải cu con ra ràng.
 728 Đêm khuya thiệp mới hỏi chàng, ông tỏ nào troàn mới chuồng cũ vong.
 729 Cây cao anh dứt nửa chừng, oán căn oán nợ xin đừng oán em.
 730 Già ơn em anh lui kịp nước, đạo cang thường chẳng trước thì sau.
 731 Đòi ta ăn một trái cau, giàu cha giàu mẹ ăn sau bóng đèn.
 732 Người đốn cha mẹ anh hiền, cần cơm không bẻ cần tiền bẻ hai.
 733 Cha mẹ ời sinh tôi là gái, biết bao giờ trả ngãi mẹ cha.
 734 Lạy mẹ cha con đà lỗi đạo, biết bao giờ trả thảo mẹ cha.
 735 Than rằng là đạo mẹ cha, con trai con gái cũng là một thương.
 736 Chuột kêu chút chút trong rương, anh đi cho khéo động giường mẹ hay.
 737 Rộng đồng mặc sức chim bay, thầy em mù mĩ châu mây anh thương.
 738 Già quí nương đồng phương hà xứ thị, phụ mẫu song toàn huinh đệ thiếu đa.
 739 Bầy giờ hiệp mặt đôi ta, biết đâu rồi nữa chẳng là chiêm bao.
 740 Trăng già độc địa làm sao, cấm dầy chẳng lựa buộc vào tự nhiên.
 741 Bậu đừng ăn nói đảo điên, cái áo bậu bận cũng tiền anh cho.
 742 Ngồi buồn lượm đá san hô, gấn hòn non bộ ao hồ mà chơi.
 743 Trăng trắng nước nước trời trời, người đời chẳng thầy thầy trời với sao.
 744 Chúa xuân còn ở vườn đào, ong qua bướm lại biết bao nhiêu lần.
 745 Nói xa đây đã biết gán, lựa là đó phải ân cần hỏi han.
 746 Thiệp trao lông nhím cho chàng, chàng trao cho thợ bịt vàng đơm bông; đơm bông rồi lại đơm hoa, đơm con bướm bạc xinh đã quá xinh.
 747 Một mai ai đứng mình sinh, ai phò giá triệu ai rình quan tài.
 748 Minh sinh đã có con trai, giá triệu con gái quan tài nằng đầu.
 749 Đồ bày biết biển bao sâu, biết sông mây ngả biết cầu mây nơi.

- 750 Năm tiên một khứa cá buôi, cũng mua choặng đãi người khách sang.
 751 Tay cầm chiếc chiếu trải ngang, miệng chào ông đội Nam-vang mới về
 752 Bầy lâu cách trở sơn khê, tưởng anh đã được vinh huê với đời.
 753 Em dương vút nệp xôi xôi, nghe anh có vợ bối hối ruột gan.
 754 Thiệp như con én lạc đàn, thấy cung mà sợ phải phàn mây cung.
 755 Rạng đông súng nổ kiềng đồ trông thùng, lòng qua thương bậu
 khôn cùng bậu ôi.
 756 Tai nghe em bậu chống hối, cũng bằng anh uông một nỗi nhơn sâm.
 757 Nhơn sâm mắt lăm anh ôi, tiền đầu mà uông một nỗi nhơn sâm.
 758 Mây ai ở đặng hào tâm, nắng hanh giúp nón mưa dầm giúp toi.
 759 Từ rày già bạn bạn ôi, chiều bạn bạn ngồi trầu bạn bạn ăn.
 760 Chiếu chiếu mây phủ Æi-vàn, chim kêu Bàn-thạch muôn phàn
 héo don.
 761 Quả đào tiên ruột mật vỏ còn, buông lời hỏi bạn đường môn ai đi.
 762 Rèn lòng vàng đá tri tri, một ngày cũng gọi tương tri với chàng.
 763 Gió đưa liễu yêu mai hoàng, liễu yêu mặc liễu mai hoàng mặc mai.
 764 Cửa song loan ím ím còn gài, mưa sa gió tạt, tạt ngoài mái hiên.
 765 Chử rằng : phú quý tại thiên, vì ai nên nỗi bạn hiên gian nan.
 766 Người đời ai khỏi gian nan, gian nan có thuở thanh nhàn có khi.
 767 Rượu lưu ly chơn qui tay rót, cha mẹ uông rồi đời gót theo anh.
 768 Tới đây lạt miệng thêm chanh, ở nhà cũng có cam sành chín cây.
 769 Giăng tay đón bạn trường mây, thương ai mà bỏ ngái đây cho đành.
 770 Thà tôi bạn rách bạn rười, đề cho cha mẹ tôi bạn lành, cảm thương
 cha mẹ sanh thành tôi ra.
 771 Cửa song loan anh khoan mở đã, phụ mẫu em rày cần khóa niêm
 phùng.
 772 Ngó lên hai ngã ngọn nguồn, thấy lời bạn thốt lụy tuôn hai hàng.
 773 Rủi tay xán bề ve vàng, tội đã đáng tội xin chàng thứ dung.
 774 Huê sao thơm lạ thơm lùng, thơm cây thơm rễ người trồng cũng thơm.
 775 Gôi rơm theo phận gôi rơm, ai cho dưới thập mà chớm lên cao.
 776 Ván tay với chàng tới cao, tiềc ôi là tiềc bóng đào nở tươi.
 777 Séo kêu công múa nghề cười, vượn đờn thành thốt rùa bơi thỏ qui.
 778 Mưa sa ngọn cỏ ly bì, đóng hổ nhật thúc tử qui kêu sáu.
 779 Sụt sùi gió nữ mưa sáu, nỗi thương chi xiết nỗi sáu lại vương.
 780 Tôi đây phàn rẽ đôi đường, đó lui lạng hạnh, cô hương đây về.
 781 Phụng với loan hai đường phàn rẽ, anh với nàng chẳng lẽ phàn nhau.
 782 Bậu với qua như tuyết liễu dòng đào, sớm chơi vườn hạnh tôi vào
 phòng loan.
 783 Lạm chi lạng lịu hỡi chàng, trước chị sau vợ ngõ nạng khó kêu.
 784 Chử rằng : bằng hữu chi giao, tâm tình bậu ở lạng xao anh buồn.
 785 Khi mưa khi nắng luông tuông, người buồn lại gặp cảnh buồn khá
 thương.

- 786 Trống hường bề lá che hường, nắng mưa che đậy cho hường đơm bông.
- 787 Đêm khuya anh ngồi dựa khung bông, sương sa gió lạnh chạnh lòng nhớ em.
- 788 Giận em anh đánh năm bảy tâm, ván bông, nộ bất cập lượng đánh rối lại thương.
- 789 Cây đa trước miếu cây đa tàn, bao nhiêu lá rụng thương nắng bày nhiều
- 790 Lan huệ sáu ai cho nên lan huệ héo, lan huệ sáu chóng trong héo ngoài tươi.
- 791 Mỗi năm mỗi thấp đèn trời, cầu cho cha mẹ sống đời với con.
- 792 Người còn thì của cũng còn, miễn là nhân ngãi vuông tròn thì thôi.
- 793 Vì dẫu kết chẳng đặng đôi, làm thơ trái bưởi thả trôi sông này.
- 794 Bao giờ cho đặng sum vầy, ngãi nhân thăm thăm một ngày một xa.
- 795 Biều đừng nghi bảy ngờ ba, không tin bậu hỏi kẻ xa người gần.
- 796 Bậu đừng trách ái hờn àn, đạo chóng ngãi vợ chàng gần thì thôi.
- 797 Vì dẫu chẳng đặng làm đôi, dền sau ta sẽ làm sui một nhà.
- 798 Có xa tại bậu nên xa, anh em cha mẹ ở nhà còn thương.
- 799 Biền cạn lòng anh không cạn, non núi kia mòn nghĩa bạn chớ vong.
- 800 Một mai bóng xế cội tùng, mũ rơm ai đội, áo thùng ai mang.
- 801 Còn chi vô trưởng ra màn, ngãi nhơn rày đã hai đàng phân ly.
- 802 Đi ngang nhà má tay tôi xá chơn tôi quì, lòng thương con má sá gì thân tôi.
- 803 Nghi nào mà lại tuôn rơi, thấp nhang mà vái ông Trời định phận.
- 804 Phải gán năm ngoái đã gán, năm nay có tưởng mười phần cũng không.
- 805 Nên thì một vợ một chồng, một niu cơm tâm một dùm mắm nêm.
- 806 Đò đưa một chuyên năm tiền, ở cô bán lựa xuống thuyền tôi đưa.
- 807 Ngãi nhân chi nữa bảy chừ, có đôi khác thè búa trừ ngãi nhân.
- 808 Cửa quyền con bướm liệng lãng xăng, biều đừng dọn dực má trắng xa dền.
- 809 Tiếc thay nước đã đánh phen, mà cho bùn lại nhuộm lên mây lán.
- 810 Phải duyên Ngô Việt cũng gán, trái duyên Tấn Tần dẫu gán cũng xa.
- 811 Đó với đây như cây tạo hóa, đó ra về đây khá lòng thương.
- 812 Nắng lên cho héo lá lang, cho đáng kiếp chàng phụ rầy àn xưa.
- 813 Bào đừng sáu muộn tương tư, để về thừa lại mẫu từ sẽ hay.
- 814 Em về thừa lại mẹ hay, cho đành rối sẽ sinh bày lễ nghi.
- 815 Việc chi mà bắt em thế, cầm dao lá liễu dựa kể tóc mai.
- 816 Con cá không ăn câu thiệt là con cá dại, câu anh cầm câu ngãi câu nhân.
- 817 Chim kêu ài bắc non Tấn, nửa thương cha mẹ nửa phần thương em.
- 818 Khi cây thì chẳng thấy chim, dền khi lúa chín chim tìm tới ăn.
- 819 Muôi mận ba năm còn mận, gừng cay chín tháng còn cay, bậu với qua ai này đều hay, dền treo giữa gió biết dầy đàng nào.
- 820 Chứ rằng : họa phước vô môn, tìm giàu thì dễ tìm khôn khó tìm.

- 821 Lưới thưa mà bủa cá kìm, lòng qua thương bậu bậu tìm nơi nao.
 822 Tường khi đồng liễu tây đào, khi ra vườn hạnh khi vào phòng loan.
 823 Bấy giờ đôi ngả sầu thương, chiều chẵn chích mác thiệp chàng xa nhau.
 824 Quàn bao Tô-võ chẵn trừu, ba nain oán dề tiền cứu chi người.
 825 Cục lòng thiệp lăm chàng ôi ! Biết rằng lên ngược xuống xuôi đảng nào.
 826 Thương em tam tứ núi anh cũng theo, thật bát giang anh cũng lội, thập nhị đèo anh cũng sang.
 827 Vì ai cho thiệp vô vàng, vì ai tư lự hoa tàn nhụy phai.
 828 Thân em khác thể hoa lái, hỡi người quân tử thương ai mà gáy.
 829 Thôi tưởng gió lại nhớ mây, phụng hoàng mây thướt ấp cây ngọc đồng.
 830 Cắm vàng mà lội qua sông, vàng trời không tiếc tiếc chóng thuở xưa.
 831 Tới đây thủ phiện đưa dò, trước đưa quan khách sau dò ý em.
 832 Bước ra cho khỏi sân lầu, không ham phú quý không cầu giàu sang.
 833 Thuở đêm thanh chạnh lòng nhớ bạn, cảm thương người hoạn nạn xiết bao.
 834 Ra về lụy ứa thâm hầu, nỗi thương chưa xiết nỗi sáu lại vương.
 835 Ví dẫu xa cách đôi phương, trăm năm cũng nhớ lời vàng tỏ phán.
 836 Thấy em nhỏ thó lại có duyên ngầm, anh phải lòng thắm ba bốn tháng nay.
 837 Chẳng nào cho được bắt tay, gôi lòng một gôi dạ nảy mới ưng.
 838 Trời ôi ai đánh trời gấm, mây mưa dứt đoạn tư bề âm can.
 839 Cơ trời dầu bẻ đá đơan, tơ duyên vẫn vôi thiệp chàng xa nhau
 840 Hộ hôn diển thổ vạn cổ chi thù, ở bậu ôi, vui sướng chi bặt lòng hơn hỡi, cơ hội nảy ngàn thuở không người.
 841 Đêm khuya chong ngọn đèn ngói, bằng khuâng nhớ bạn bối hồi lá gan.
 842 Sóng xao mặc sóng dưới thoàn, một ngày vắng bạn ăn vàng không ngon.
 843 Đường đi cát nhỏ cỏ mòn, mây lời lưu cựu, bậu còn nhớ quên.
 844 Thà anh thọ tử ông Lưu-huyền, chàng thà anh thọ nhục con Diêu-thiên thật danh.
 845 Nghiêng tai xéo đỏ bồ nhỏ xéo xanh, bậu nghe ai dỗ ai giành bậu xiêu.
 846 Đêm khuya ôm lây cọc chèo, sương sa gió lạnh vạn nghèo anh phải đi.
 847 Đẻ em bay nhảy cho kịp thì, đây anh khác thể bông qui hứng sương.
 848 Anh buồn cỡi ngựa buồng cương, thầy con bạn cũ tình thương cạn rỏi.
 849 Giậm chơn ba tiếng kêu trời, cơ sao con bạn ngọc đổi đời hai phang.
 850 Đờn kêu tích tịch tình tang, ai đem công chúa lên bang mà về.
 851 Đàng xa mượn ngựa mà đi, xin cho lột tuổi luận chi xa đàng.
 852 Mưa sa lác đác chảy xuống cát dầm dầm, thầy em lao khổ anh mũi lòng nhớ thương.

— 25 —

- 853 Đàng đi cách mây dậm trường, hỏi em đã kết cang thường đâu chưa.
- 854 Cây da cũ bên dò xưa, bây giờ con bóng đương trưa, buồng lời
hỏi bạn kén lừa nửa thôi.
- 855 Đêm khuya ra đứng giữa trời, giờ tay anh ngoắt nguyệt, nguyệt
dời phương nao.
- 856 Biển đông sóng dợn ba đảo, ngãi nhân khác thể sóng nhào biển đông.
- 857 Bậu coi con sư tử ngồi giữ cái lư đồng, dẫu bậu chính chuyên cho
lâm, không chống cũng hư.
- 858 Đêm khuya ngồi dựa thảo lư, gọi thân phận thiệp nên hư tại chàng.
- 859 Bầy lâu cách mặt con bạn vàng, bấy giờ gặp mặt ngõ ngang khó phàn.
- 860 Ngọc sa xuống biển ngọc trăm, anh thât ngồn một tiếng không cảm
dặng em.
- 861 Dập diều lá gió ngành chim, sớm đưa Tông-ngọc, tôi tìm Trường-
khanh.
- 862 Con chim quyen lựa nhánh lựa nhánh, gái khôn lựa chôn trai lành
em gọi thân.
- 863 Nói ra túi hồ muôn phẩn, bốn mùa đông lạnh chẳng gán hơi em.
- 864 Bậu đừng ỷ sắc khoe mình, thương hổ nhiều kẻ hữu tình anh
chẳng mê.
- 865 Gió đưa bụi chúi sau hè, anh ham vợ bé bỏ bé con thơ.
- 866 Cái miếu linh thiên có bốn cây cột kiểng kiểng, rui tre mè trắc, đôi
đũa ta trúc trắc, cắt tóc thể nguyên, lời thể nước biếc non xanh,
nhện giăng sóng dợn, sao đành bỏ nhau.
- 867 Thầy em hân hân má đào, thanh tân mà liễu, dạ nào anh chẳng
thương.
- 868 Chim khôn chẳng phụ cây tàn, gái khôn chớ thầy cơ hàn mà vong.
- 869 Một vũng nước trong, một dòng nước đục, một trăm người tục, một
chục người thanh, biết đầu tâm phúc gọi mình, mua tơ thêu
lây tượng Bình-nguyên-quân.
- 870 Nước không chơn sao gọi rằng nước đứng, chén của người sao
gọi chén chung.
- 871 Cây khô tưới nước cũng khô, vận nghèo đi tới xứ mô cũng nghèo.
- 872 Cỏ mọc thêm giềng cheo leo, làm chung có bậu hiềm nghèo có qua.
- 873 Đâu thì công chúa, vai mang cốt mẹ, tay dắt cha già, gặp mặt em
nước mắt nhỏ sa, anh lấy vật áo dả anh chặm, điệu cang thường
ngàn dậm chẳng quên.
- 874 Tàu lui khỏi vịnh em thọ bệnh đau liến, chẳng tin anh hỏi hết xóm
diếng mà coi.
- 875 Giờ tay anh hứng sương trời, rửa làm sao sạch những lời thị phi.
- 876 Mạc đạo xà vô giác, thành long giả vị tri, bậu chê anh quân tử lỗ
thì, anh tí như con cá ở cạn, chờ khi hóa rồng.
- 877 Từ rày em bậu chớ trông, thuyến anh ra cửa như rỗng lên mây.

- 878 Hồi thăm chuyện văn ai bày, ngãi hơn thăm thăm một ngày một xa.
 879 Sơn cách thủy cách, tâm lòng em không cách, đường xa dặm xa, nhân ngãi em không xa, đi đâu anh cũng ghé nhà, trước thăm phụ mẫu sau là viếng em.
 880 Chim đại bản bay ngang Chợ-đệm, thức ông Luru-bị, bản luận chiêm bao.
 881 Thân em như thể trái đào, anh ôi anh muốn chưng quả tử bản nào anh chưng.
 882 Xâu dao cắt chẳng mỏng gừng, xâu người mai ước cảm chừng đôi ta.
 883 Chim bay về núi Điện-bà, phản chống rẽ vợ ai mà chẳng thương.
 884 Chừng nào thủy nọ xa gương, đừng chào anh nữa, tình thương cạn rồi.
 885 Ngó lên Nước-xoáy ngùi ngùi, nhớ ông Cao-tổ vua tôi một lòng.
 886 Đâu đâu cũng có anh hùng, xin em giữ vẹn chữ từng thì thôi.
 887 Lão máng cây héo này chổi, vợ mang chín tháng đủ thôi mười ngày.
 888 Chim quyền láo liêng đường cây, tình thâm ngãi trượng mây ngày lại xa.
 889 Nước mắt nhỏ sa, anh lây cái áo dà anh chặm, điệu cang thường ngàn dặm anh phải theo.
 890 Đường trường nước chảy như reo, thương em chẳng nệ mái chèo ngược xuôi.
 891 Ngọn cờ phật ngọn lau cũng phật, nổi đồng sôi nổi dật cũng sôi, bậu với qua duyên nợ rã rời, tới lui chi nữa đứng ngồi uống công.
 892 Bậu ở bên đồng, bậu lấy chống bên bắc, ở em ôi ! Em không như thuở anh cầm ngọn dao sắc, anh cắt năm bày cái lát gừng, anh bỏ vào thang thuốc bắc, anh sắc chén rượu còn bày phân, tay anh đỡ lưng, miệng anh vái tổ, nguyện cho em uống vào, bệnh dù mười phân.
 883 Bước lên lưng ngựa dầm dẫm, anh thầy em khác ý hôm rằm đèn nay.
 894 Đường dài mới biết ngựa hay, bây giờ mới rõ con bạn dày trí khôn.
 895 Nhứt ngón trứng vụn ngón dụn, nhứt ngón bắt trứng, vụn sự bắt thành, bậu với qua như bát cơm nguội chan canh, có xa thì chớ soạn sánh chuyện anh.
 896 Nhứt ngón trứng, vụn ngón dụn, nhứt ngón bắt trứng, vụn sự bắt thành, gió đưa tàu chuối tanh bánh, bậu ôm duyên bậu bán, tứ diện thành đều hay.
 897 Mặt giao mặt đó dây hai mặt, tay bắt tay dây đó hai tay, phải chi anh biết chắc em rày, đường đi thiên sơn vạn thủy, mấy mươi ngày anh cũng phải đi.
 898 Con thỏ giỡn lân, lân qui trực thị, ai ở bạc tình thì bị mũi tên.
 899 Bắc nam rày chẳng thuận tình, bảo em kết ngãi cho thành tâm thân.
 900 Bất tham sanh hế vô húy tử, anh có hoang đảng em giữ hiệu trung.

- 901 Nhơn tham tài tác tử, điều tham thực tác vong, ai hay bậu ở hai lòng, dụ anh tới chôn loan phòng hại anh.
- 902 Thà tôi chịu chết trên nhành, chẳng thả bỏ bạn sao đánh bạn ôi.
- 903 Công bắt thành, danh bắt toại, nàng ôi ! Dứt dây bà nguyệt, ý thôi rồi tình thương.
- 904 Chim loan chim én chim phụng chim nhàn, ba bốn con bay thàng một dăng, bỏ con tước rừ, đậu cây liễu ủ, cây tùng tàn, mai sau anh có thác xuống suối vàng, hôn khôn anh đặt dựa, bên nàng anh chơi.
- 905 Đem khuya hoài vọng đợi chờ, bạn loan dứt nghĩa bao giờ không hay.
- 906 Trời cao đất thấp, anh dện tam cấp, anh lập cừu trùng đài, vận hư trời khiên, anh lập hoài cũng hư.
- 907 Nhứt nhứt bất kiên như tam ngoạt hể, bấy lâu những tưởng bạn về với anh.
- 908 Nhứt nhứt bất kiên như tam ngoạt hể, thăm em một chút anh phải trở về, sợ e trắng lặn tư bề người đứng.
- 909 Gan teo ruột thắt chín từng, em ôi ! em nấu nướng phụ mẫu cảm chừng đợi anh.
- 910 Tới đây cụm liễu giao nhánh, hỏi em kết gối có thành hay không.
- 911 Ký mã phùng Bá-lạc, đại bản điều ngộ lang phong, anh muốn chơi cho biết chồn đục trong, dấu mà anh có làm nơi tử địa, tâm lòng anh cũng ưng.
- 912 Cha mẹ biểu ưng em dừng mới phải, em ôi ! Em nở lòng nào, bạc ngãi với anh.
- 913 Trông diễm canh thâu trên lầu nhật thúc, rượu một bầu hồng cúc giải khuấy.
- 914 Chim lạc bầy tìm cây nó ăn, tờ lạc thấy, thơ thần vào ra.
- 915 Linh đình vịt lội giang hà, nói cho tốt lớp bạc đà trong tay.
- 916 Một mai bóng xê trắng lài, không ai gìn giữ trong ngoài cho em.
- 917 Đền đầu cao bằng đèo Châu-độc, đất nào độc bằng đất Nam-vang, một tiếng anh than dôi hàng lụy nhỏ, em có chút mẹ già, biết bỏ cho ai.
- 918 Nghinh hôn giá thú bất khả luận tài, trăm năm chẳng hiệp duơng hài, anh nằm lăn xuống bệ, anh lạy dài ông tơ.
- 919 Ba bốn năm làm tượng rách, tôi cũng còn thờ, lòng em thương ai biết, dạ em chờ ai hay.
- 920 Cực khổ anh anh cũng là trai, ngặt em là gái, hành hải tâm thân.
- 921 Ngộ kỳ thời đục báo quân ăn, thầy nàng muốn kết châu trán nàng ôi !
- 922 Bấy lâu bậu cần mẫn cái vườn đào, tình xưa gối cựa, bậu có nhớ chút nào hay không.
- 923 Bậu với qua tình mặn ngãi nồng, siêu nước sôi chó quạt, kéo gió lỏng anh phải che.

- 924 Sóng dợn bề tre con hứ sè đuôi phụng, em có xa anh rói, cũng
đề bụng thương anh.
- 925 Đông hồ vội trở sang canh, sá chi một chút duyên lành, anh than
hết tiếng, con bạn đành chẳng trao.
- 926 Nguyễn cùng dưới tháp trên cao, đón con bạn cũ mà trao trăm vàng.
- 927 Tay cầm nhánh bừa lụy ứa hai hàng, xuân xanh anh chẳng gặp,
huê tàn gặp em.
- 928 Trăm năm cốt rụi xương tàn, anh có đầu thai kiếp khác, dạ anh
cũng còn nhớ em.
- 929 Em chẳng lo cốt rụi xương tàn, tiến nhứt em xánh xệ, hậu đoàn
rã thây.
- 930 Vai mang kiếu khâu tay giàu sợi dây dài, nặng nề anh không em
tiếc, anh tiếc tài con ngựa hay.
- 931 Một nhánh tre năm ba nhánh trảy, sáu bảy nhánh gai, thương em
anh chẳng dám doái hoài, chờ cho bát nước lên đài sẽ hay.
- 932 Còn chi nay thiệp mai chàng, ghe anh lui khỏi bên, bậu lạng loàn biết đâu.
- 933 Gôi luôn chẳng đặng giao đầu, trai thương bát ngát gái sáu bờ ngơ.
- 934 Cầu vàng lười bạc nợ tơ, câu thi câu vạy cá chờ có nơi.
- 935 Vợ lớn đánh vợ nhỏ, chạy ra cửa ngõ, ngóng cổ kêu trời, ó anh ôi !
nhứt phu lương phụ, ở đời đặng đâu.
- 936 Anh hùng trường trải chín châu, tới đây làm lụy phải đầu nhà người.
- 937 Huệ tàn nhụy rữa còn tươi, để trong quả bắc, chờ người phương xa.
- 938 Sớm đào tôi mặn làn la, trước là trăng gió sau ra đá vàng.
- 939 Tay ôm cái mền gâm, tay nắm cái gói vàng, hước vô phòng loan,
riêng than với bậu, đành chẳng đành đứng lậu tiếng ra.
- 940 Đừng tin cái bụng dờn bà, chỉ treo gươm tuệ, nó sáng lòa tợ châu.
- 941 Tay bung đĩa muối tay bợ trắng rau, thì chung như nhứt, sang
giàu mặc ai.
- 942 Áo vắt vai đi đâu hăm hở, em đã có chổng rói mặt cữ lêu lêu.
- 943 Áo vắt vai anh đi dạo ruộng, anh có vợ rói chẳng chuộng bậu đâu.
- 944 Ai làm con cá bông đi tu, con cá thu nó khóc, con cá lóc nó rầu,
phải chi ngoài biển có cầu, em ra em vớt cái đoạn sáu cho anh.
- 945 Chì xanh chì trắng có lộn một sợi chì vàng, đầu em có thêu phụng
vẽ hoàng, thân anh như chiếc dò dục, đua nằng sớm khuya.
- 946 Con chim quỳên nó lớt ở dưới đĩa, đầu ai có vắn khóa bề chia, đòi
đũa ta mới ngộ, đừng lia mới hay.
- 947 Bao giờ loan phụng hiệp vầy, thì anh mới dặng giải khuây cơn sầu.
- 948 Người rầu thì kiếng cũng rầu, người rầu kiếng có vui đầu bao giờ.
- 949 Muốn chổng thiệp để chổng cho, thiệp là quân tử thiệp lo chi
chổng.
- 950 Một cây lũng, năm bảy con thỏ bạch nó leo chung, biết làm sao dặng
chung cùng với nhau.

- 951 Nhứt thương, nhị nhớ, tam sầu, già như ông Lưu-bị qua cầu
Khổng-miêng.
- 952 Hột châu rớt xuống đĩa nghiên, vui cười chúng bạn, sầu riêng một mình.
- 953 Em sầu còn chỗ thở than, anh sầu khác thể nhang tàn đêm khuya.
- 954 Trách ai ăn giầy bỏ bìa, làm cho bạn ngọc cách lia đôi phang.
- 955 Thầy nâng anh cũng muốn thương, sợ e nhứt mã lưỡng cương
khó cảm.
- 956 Bước vô vén áo hỏi thăm, cứ sao em rơi lụy ướt đầm gò loan.
- 957 Nương theo chéo áo bạn vàng, dấu sanh dấu tử mình nâng mà thôi.
- 958 Qua than với bậu hết lời, đừng tham núi ngọc đồi dơi non tiên.
- 959 Đêm khuya trăng đã nằm nghiêng, vàng nghe chó sủa, trông liến
diềm tư.
- 960 Công Dã-trường thương ngày xe cát, sóng ba đảo ai xét công cho.
- 961 Tiếng anh nho sĩ học trò; thầy sông thì lợi không dò cạn sấu.
- 962 Nực cười con bướm có râu, thầy hoa hãm hờ châu đầu bắt hoa.
- 963 Đói lòng ăn trái khổ qua, nuốt vô thì đắng nhà ra bạn cười.
- 964 Vì dấu tình bậu muốn thôi, bậu phàn cho phải đôi lời bậu ra.
- 965 Một tiếng em than hai hàng lụy nhỏ, em có mẹ già biết bỏ cho ai.
- 966 Kể từ bạn với trước mai, càng sâu nghĩa bề càng dài tình sông.
- 967 Em nói với anh anh như rựa chặt xuống đất, như Phật chắt vào lòng,
hoạn nạn tương cứu, sanh tử bất ly, bây giờ em đặt chữ vu
qui, em đặt nơi quyền quý, em nghĩ gì tới anh.
- 968 Vái ông tơ đôi ba cháu hát, khăn bà nguyệt năm bảy đêm kinh,
xuôi cho đôi lứa tôi thuận một tâm tình, đầu ăn hột muối, nắm
đinh cũng ưng.
- 969 Thiên sanh nhơn hà nhơn vô lộc, địa sanh thảo hà thảo vô căn, không
hơn cũng kiếm cho bằng, có đầu thua sút bạn hồng cười chế.
- 970 Nước trong xanh chảy quanh hang dề, tiếng anh học trò, mưu kê
anh đầu.
- 971 Đò ai nhảy xuống ao sâu, mà đo miệng cá uồn câu cho vừa.
- 972 Thay thương thay! Sức mạnh chờ lừa, ngựa xe trâu ruộng đã
thừa công phu.
- 973 Phụ mẫu tổn bất khả viễn du, tọa mặt thât như thông cù, cách
mặt em một tháng bằng ba thu, lòng anh mong vịnh chữ : *hà chu
hảo cừu*.
- 974 Đã đành cắt tóc đi tu, một ngày cửa Phật mười thu côi trần.
- 975 Thân em buồn bán táo tán, lòng anh sao nở từ trần xuất gia.
- 976 Tại mẹ cha dứt tình tơ nguyệt, khuyên em đừng chực tiết uổng công.
- 977 Nơi thương cha mẹ biểu vong, nơi chẳng bằng lòng cha mẹ biểu ưng.
- 978 Bán cư náo thị vô nhân đáo, phú tại lâm sơn hữu viễn thân, bây
lâu nay em không biểu, anh cũng lại gán, bây giờ em sa cơ thât
vận, em biểu mấy lần anh cũng không vô.

- 979 Muốn chống đậy dễ chống cho, đậy là thực nữ chẳng lo chi chống.
 980 Trăm năm trăm tuổi may rủi một chống, dẫu ai có thù phụng,
 vẽ rống mặc ai.
 981 Già tình say dò lòng thực nữ, giả khách qua dằng thử dạ quý nương.
 982 Không chống đi dọc đi ngang, có chống thì cứ một dằng mà đi.
 983 Minh xanh tay đỏ nút chì, cơm lương với muối sông thì là may.
 984 Cùng nhau vã tiêng một ngày, ngãi nhân thăm thăm cũng tay ba thu.
 985 Tích xưa dầu đèn sờ sờ, giữ trầu đọc sách, cảm cớ chân dè.
 986 Bầy lâu cách lựu xa lè, biết làm saoặng trọn bẻ ái àn.
 987 Tới đây khác xã lạ làng, thói quê anh cũng lạ, xin nàng khá thương.
 988 Cơm Phiêu-mẫu gỏi Trán-đoàn, ngửa nghiêng song phụng, nhẹ nhàng
 nương lòng.
 989 Chỉ kim tương cha mẹ không thương, dứt đạo cang thương, anh
 cam bụng chịu, thôi buông áo anh ra về, em bận bận làm chi.
 990 Đạo chơi bàn thạch thanh nhân, họa may có gặp con bạn vàng
 thuở xưa.
 991 Bên dò xưa con bóng đưng trư, buông lời hỏi bạn kén lừa nữa thôi.
 992 Thang cao nhiều nước khó trèo, đem nhau tới chôn hiềm nghèo bỏ nhau.
 993 Đèn ai leo lét trên lầu, hay là đèn bả Quốc-mụ tụng kinh cầu cho
 Mã-đăng-luông.
 994 Yêm em bốn dải lòng thông, dải xanh dải đỏ, dải trắng dải vàng, cái
 sỏ của chàng một trăm ba mươi sáu đoạn, một đoạn bên này
 một đoạn bên kia, vì dẫu trời đất phân chia, đôi ta như khóa
 với chìa đừng rời.
 995 Áo vải quao lựu sào mà vất, tuy xâu mặt lòng lựu mặt gỏi thân.
 996 Tâm giầy vàng để hàng chữ thọ, rước em về hai họ chứng minh.
 997 Mực bất kiên nhĩ anh cũng tàng văn, thầy em có nghĩa mây trắng
 anh cũng chờ.
 998 Dộc một lòng lây chống hay chữ, đề ra vào kinh sử mà nghe.
 999 Muốn cho ông công ông nghề, thiêu chỉ nhiều học kết bè mà chơi.
 1000 Từ khi rẽ một phang trời, dạ hằng khăn khăn nhớ lời mình sơn.
 1001 Trăm năm hơn nghĩa vẹn toàn, từ sinh tạc dạ đá vàng nào phai.
 1002 Bao giờ sum hiệp trước mai, lòng nguyện kết tóc lâu dài trăm năm.
 1003 Đạo hằng tình ngổ chí tâm, làm sao choặng ngọc cảm liến tay.
 1004 Bao giờ thuyền trở lái dầy, cớ về tay phật đẹp mây nở gan.
 1005 Một mình đã luận lại bàn, chạnh lòng thương nhớ bạn vàng cô tri.
 1006 Bao đành từ biệt sanh ly, ven trời góc biển thị phi không tưởng.
 1007 Ai làm cách trở sấm sương, ai làm rời rã oan ương dường nấy.
 1008 Buồn trông ngọn gió vôi mây, tương tư ai giải cho khuấy buổi nào.
 1009 Đua chen thu cúc xuân đào, lựu phun lửa hạ mai chào gió đông.
 1010 Chữ rằng: vẫn tổ tám tông, cháu con nở bỏ cha ông chẳng màng.
 1011 Đánh cớ nước bí khôn toan, dẫu anh khéo lượng trăm bản cũng thua.

THƠ GỢI CHO LÀNG PHƯỚC-TỤY (BA-RIÀ)

Thiên-quan minh mi, điều ngũ hoa hương; hóa nhựt thơ trường, dàn
 kang vật phụ.
 Ngựa Hồ nghe gió bắc nghiêng tai; chim Việt hướng nhành nam làm ỏ.
 Làm người ai chẳng có lòng thương cội mên nhành; xử thế ai không
 dạ tư hương hoài thờ.
 Nhớ lớp cũ xưa lặn lội trong đất Đổng-nai; khai hoang vu, ghe đoạn
 gian nan.
 Thương đời tiền bối tiếm tàng vào miền Bà-rià; phá rừng bụi, trảm bẻ lao khổ.
 Qui dân lập ấp, lán hồi sản tạo qui mô; vỡ ruộng đắp bờ, thỉnh thoản
 gầy nên thổ vò.
 Kê sau người trước kẻ có mây đời; măng mọc tre tàn, phỏng dư muồn họ.
 Hề là: ăn trái nhớ kẻ trồng cây; qua cầu nhớ kẻ xây cầu.
 Nén nếp trước đã lập thành; phận sự sau đâu dám phụ.
 Ông cha ta đi quyết tôn mưu; con cháu tớ khác thàng tỏ võ.
 Nay ta đặng về xứ sở; trước viêng bà con sau thăm phần mộ.
 Thầy anh em sáu bảy tuần dư, đồng hưởng thiên niên; hỏi lớp trước
 tám chín mươi ngoài, đã về cõi thọ.
 Nơi quán khách, kẻ qua người lại; sánh đường bóng xế nhành dàu.
 Nẻo âm dương kẻ mất người còn; chi khác ngựa qua cửa sổ.
 Máng bồn hương tiếp rước bi bâng; cảm chức việc vậy vui hơn hờ.
 Nghĩa xưa sau càng đượm càng nồng; tình sâu cạn nửa thương nửa nhớ.
 Nghĩ lúc quan binh thất thủ, những máng nghi nhau một câu *quí tống
 bình lương*; thiết nhà-hòa mà nỡ hại dân đen.
 Tưởng cơn hiệu lệnh bắt mình, cũng vì câu nệ mấy chữ *ám thông tiêu tức*;
 nghiêm phủ việt mà giết đàn con đỏ.
 Khôn khổ thay! giặc trước mặt, không chước đuổi xua; thương hại ẻ!
 con trong nhà, lại đem lòng ghét bỏ.
 Vắn dân Bà-rià ở chôn que mùa, chưa hề thầy mặt người Tây;
 Nào phải ở đầu môi giặc, theo đầu quân giặc mà chết chớ đáng sô.
 Hồn vò cò kêu thâu tới trời; máu vò tội tràn ra khắp chỗ.
 Vua quan ghét đạo, bày cực hình mà trảm thảo trừ căn; Trời đất háo
 sanh, làm phép nhiệm, đạo càng thêm tỏ.
 Kẻ chi tiết những sự hàm oan; nói cho hết việc càng thêm tủi hổ.
 Con bát loạn cũng có kẻ mũi lòng, thiết thiết cứu con có đạo, liễu thân
 gia nào sợ phép quan;
 Lúc tao loạn cũng có người trở mặt, hàm-hàm cướp của Da-tô, đoạt sự
 nghiệp chẳng chừa tác cò.

— 32 —

Đạo trời phước thiện họa dâm, làm lành miễn được thì chung, tích ác
 sao cho bền đở.
 Trâu chóc cật, thầy ác bay qua liền né; chim phải đàn, nhìn khúc mọc
 cũng còn kinh sợ.
 Nhưng vậy, đầu đầu cũng là đất Thuần, Nghiêu; đầu đầu cũng là đàn,
 Thang, Võ.
 Nhon ngày hi-hạ, cả làng sum hiệp, chẳng nhắc chi những sự đã qua;
 Mượn lúc thừa bình, bốn biển vậy vui, lại màng chi việc cũ.
 Dụng nhơn chẳng luận giáo lương; làm việc chớ làm bì thử.
 Vậy mới rằng mọc bôn thủy nguyên; vậy mới gọi nhơn sanh hồ tổ.
 Việc xóm làng cho trên thuận dưới hòa; bề cháu con phải ân-cần dạy dỗ.
 Lập trường học cho biết lễ nghi; đọc thi thơ ngổ thông kiếm cở.
 Thứ cơ phong thuần tục mỹ, nhi vi lễ nghĩa chi bang; thả bắt phụ nữ
 sơ tâm đình ninh chiêu cở.

~~~~~

Phụ quốc âm thi nhiệt thử.

~~~~~

Cánh bèo lưu lạc thuở còn xuân;
 Vê đèn què hương rất đổi máng,
 Hiệp mặt ba con lòng phởi phờ.
 Viêng nơi phán mộ dạ bàng khuâng,
 Nhà mình xấu tốt mình yêu chuộng;
 Quán cũ xa gần dám dễ dàng.
 Thâm tạ hương thôn trong lớn nhỏ;
 Chung cùng tiếp đãi lễ ân cần.

P. C. D. P. S.

~~~~~

